

گۆقاری ئەکادیمیای کوردی

٢٠٢٤ ی زاینی

٢٧٢٤ ی کوردی

ژماره (٦٠)

گۆڤاری ئەكادیمیای كوردی

ژماره (٦٠) ٢٧٢٤ی كوردی ٢٠٢٤ی زاینی

سەرۆکی ئەكادیمیای كوردی و خاوەن ئیمتیازی گۆڤار
حه مه سه عید حه سه ن كه ریم

سەر نووسەر:

پ.د. كاروان عومەر قادر

به پڕۆه به رێ نووسین:

د. په خشان فه همی فهرحو

ده سته ی نووسه ران:

- پ.د. قه یس كاكل توفیق

- پ.د. مو حسین ئە حمه د عومەر

- پ.د. به ختیار سه جادی

- پ.د. فه ره اد قادر توفیق

- پ.ی.د. عه بدلو احید ئیدریس شه ریف

- پ.ی.د. نه وزاد ئە سوهد ئە حمه د

- د. له زگین عه بدولر ه حمان ئە حمه د

ده سته ی پراویژکاران:-

- پ.د. می شیل لیزه نبیرگ

- پ.د. مارتن فان برونسن

- پ.د. جه لیلی جه لیل

- پ.د. سالح ئاکین

- پ.د. جه عفهر شه یخولئیسلامی

- پ.د. عه بدولر ه حمان ئە داك

- پ.د. هاشم ئە حمه د زاده

کەسایەتیە کوردەکان لە کتیبی (دُرُ الحَبَبِ فِي تَارِيخِ أَعْيَانِ حَلَبِ) ی میژوونووس (ابن الحنبلي م: ٩٧١/ک ١٥٦٣ز)

د. کوثر اسماعیل حسین

بەشی میژوو / کۆلیژی ئاداب
زانکۆی سەلاحەددین - اربیل
kawther.husseini@su.edu.krd

م. سازگار عثمان یحیی

بەشی میژوو / کۆلیژی ئاداب
زانکۆی سەلاحەددین - اربیل
Sazgar.yahya@su.edu.krd

پوختە:

ئەم توێژینەو بە ناوێشیانی کەسایەتیە کوردەکان لە کتیبی (دُرُ الحَبَبِ فِي تَارِيخِ أَعْيَانِ حَلَبِ) ی میژوونووسی حەلەبی (ابن الحنبلي م: ٩٧١/ک ١٥٦٣ز). توێژینەو یەکی میژوووییە لە بارە ی کەسایەتیە کوردەکانی نیو ئەم کتیبە. تۆماریکی میژووویی دانسقیە بو گێرانەو ی سەرگۆزشتە ی کەسایەتیە کوردەکان، بەرەسەنی زانیاریە میژوووییەکان دەناسریت، ژیننامە ی کەسایەتیە کوردەکان لەم تۆمارە جۆراو جۆرن هەموو چین و دەستە ی لە خۆگرتوو لە ژیننامە ی خاوەن پۆستە کارگێری و ئایینیەکان، دادوەران، موفتی بە ناوبانگ، زانای پایە بەرز، شەرەزان، هەرەها سەرگۆزشتە ی خەلکان لە چینی گشتی لە میوزگژەن و بەرگدروو و بازارگان و هەر کەسیکی ناسراو لە نیو خەلکدا. ئەم تۆمارە میژوووییە یە کەم سەرچاوە یە لە میژوووی سەدەکانی ناوەراست ناوی (بُزَيْن - بَزِينِي) هیناوه وەک هۆزکی کوردی ناساندووە تی.

کلێلەوشە: در الحبيب، ابن الحنبلي، میژوونووس، حەلەب، کورد

پێشهکی:

شاری حەلب لە کۆتاییه کانی سەردەمی دەسەڵتداریه تیبی مەمالیکسی جەرکەسی (٧٨٤-٩٢٣/ک١٣٨٣-١٣١٧ز) و سەرەتاکانی دەسەڵتداریه تیبی دەوڵەتی عوسمانی (٦٩٩-١٣٤٢/ک١٢٩٩-١٩٢٣ز) میژوونووس و زانایه کی زرنگی بەناوی (ابن الحنبلي م: ٩٧١/ک١٥٦٣ز) تیدا هەلکەوت، کتیبه میژووویییه که شی به ناوی (در الحبيب في تاريخ اعيان حلب) تۆمارێکی میژووویی گشتگیری شارەکه یه، له دوو بەرگ و دوو بەش چاپ کراوه، له لایەن (محمود أحمد الفاخوري و يحيى زكريا عبارة) ساغراوه ته وه. کۆی گشتی شەش سەد و سی و سێ ژینامه یه، له و ژماره یه ژینامه به پەرسەن هەله بیه کان زیاتر له (سێ سەد و سی و سێ) ژینامه یه ههروه ها زیاتر له (سێ سەد) ژینامه ش تاییه ت کراوه به ناوداران شاری حەلب. له کۆی گشتی، ژینامه ی نزیکه ی چل که سایه تی کوردی تیدا تۆمار کراوه. سەرگۆزشتە ی ته واوی چین و توپۆزه کانی کۆمه لگه ی حەلب له خۆگرتوو ه که تاییه ته به ماوه ی (نیوه ی دووه می سەده ی نۆیه می کۆچی تا دوا ی نیوه ی دووه می سەده ی ده یه می کۆچی/ نیوه ی دووه می سەده ی پازده ی زاینی تا دوا ی نیوه ی دووه می سەده ی شازده ی زاینی).

په رتووکی (در الحبيب في تاريخ اعيان حلب) تۆمارێکی ده وڵه منده بۆ باسکردنی سەرگۆزشتە ی کوردانی شارەکه، به وردی و تیروته سه لی ته واوی ورده کارییه کان باس کراوه هه ر له ناوی ته واوی و ناسناو و ناوبانگی و سأل و شوینی له دایکبوون، خاوه نی ژینامه که ی ده گه رانده وه بۆ ئه و شارە ی تیایدا له دایک بووه یا تیایدا پێگه یشتوو ه یا تیایدا نیشته جێ بووه، ههروه ها ناسناوی شوینه که ی که وه ری گرتوو ه، پێکه وتی کۆچی دوا یی وه ک پێکه وتی له دایکبوون گرنگی پێ دراوه له م تۆماره میژووویییه. په رتووکه که به ژینامه ی زانای کورد (ابراهيم بن أحمد بن يعقوب الكردي القصيري الشافعي ٨٥٠-٩٣٣/ک١٤٤٦-١٥٢٦ز) ده سته پێده کات. سەرگۆزشتە و گێرانە وه کانی ئەم میژوونوو سه ده ربارە ی که سایه تیبه کورده کان له م کتیبه گرنگی تاییه تیبی خۆی هه یه، به ره سه نی زانیارییه میژووویییه کان ده ناسرێت، میژوونوو سه خه لکی شاری حەلب بوو هاوسه رده می ئەوانه بوو که ژینامه ی

تۆمارکردوون و ناشنایه تی و پێوه ندی له گه ل به شیکی زۆری که سایه تیبه کورده کان هه بووه. ناییته زیده رپۆیی ئەگه ر بگوتری کتیبی (در الحبيب في تاريخ اعيان حلب) له سه رچاوه ده گمه نه کانه بۆ زاینی ژیا نی ناوداران کورد له شارە که له و ماوه میژووویییه، هه ندیک زانیاری تۆمارکردوه له هه یچ سه رچاوه ی دیکه ی نه ها توو ه بووه ته سه رچاوه ی بنه ره تی بۆ میژوونوو سانی دوا ی خۆی.

یه کێک له و کتیبه میژووویانه ی زانیاری ره سه نی ده ربارە ی کورد تیدا تۆمار کراوه، هه یچ توپۆزیه وه یه کی میژووویی سه ره به خۆی بۆ تاییه ت نه کرابوو پێویستی به هیتانه به رباس و ساغکردنه وه هه بوو، پێویست بوو له چوارچێوه ی توپۆزیه وه یه کی سه ره به خۆ که سایه تیبه کورده کانی نیو ئەم کتیبه بخرێته به ر باس. ئەم توپۆزیه وه یه سه ره رپای پێشه کی، چوار ته وه ری سه ره کی له خۆگرتوو ه. ته وه ری به که م تاییه ت کراوه به ژینامه ی میژوونوو س و په یره ی له نووسینه وه ی میژووویی له کتیبی (در الحبيب في تاريخ اعيان حلب) ههروه ها پێوه ندی میژوونوو س له گه ل کورد. هه رچی ته وه ری دووه مه پله و پۆسته کارگیری و ئاینیه کانی کوردانی له خۆگرتوو ه، ژینامه ی کورده سو فیه کان و شیخانی ته ر یقه ت له ته وه ری سیه م تاوتو ی کراوه، له کۆتا ته وه ره که سایه تیبه کورده کان له چینی گشتی و خاوه ن پیشه جیاوازه کانی له خۆگرتوو ه. ئەنجام و لیستی سه رچاوه کان له کۆتایی توپۆزیه وه که خراوه ته روو. که سایه تیبه کورده کان له کتیبی (در الحبيب في تاريخ اعيان حلب) میژوونوو س (ابن الحنبلي) که بابە تی توپۆزیه وه که مانه، بۆ نووسینی به پله ی به که م سوود له کتیبی (در الحبيب) وه رگیراوه، ههروه ها کتیبه که ی میژوونوو س (السخاوي م: ٩٠٢/ک١٤٩٧ز) به ناو نیشانی (الضوء اللامح لأهل القرن التاسع). زانیاری ده گمه نی له بارە ی کورد تیدا تۆمار کراو و میژوونوو س (ابن الحنبلي) وه کوو سه رچاوه یه ک پشتی پێه سه تبوو له نووسینه وه ی کتیبه میژووویییه که ی. هه وه ره ها کتیبی (الکواكب السائرة بأعيان المائة العاشرة) ی میژوونوو س (الغزي م: ١٠٦١/ک١٦٥٠ز) سوودی لێ وه رگیراوه. سه ره رپای هه ندیک سه رچاوه ی دیکه که له لیستی سه رچاوه کان پێکخراون.

١٩٧٢، ١/١/مقدمه المحقق ٢١م). میژوونووس (ابن الحنبلي) هه چه نده له پيشه کی کتیبه کهیدا ته وای ئه و ریازه ی باس نه کردوو که له دانانی په رتوو که کهیدا پیپه وی کردوو، به لأم ئه وه ی له خویندنه وه ی کتیبه کهیدا بهرجه سته کراوه ده خهینه روو:

میژوونووس ریازی (ئه لف و بئ) ی پهیره و کرد له ریکه ستنی ژیننامه کان به گوپه ره ی پیتی یه که می ناوی خاوه ن ژیننامه که. به سه رگوزشته ی زانای کورد (ابراهیم بن أحمد بن یعقوب الکردی القصیری^(٤) الشافعی ٨٥٠-٩٣٣/ک١٤٤٦-١٥٢٦ز) کتیبه ده ست پیده کات. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ٢٢/١/١). به ژیننامه ی مورید (ابو یزید أحمد المعری الادلبی الشافعی الصوفی م: سییه کی کۆتایی سه ده ی ده یه می کۆچی / سییه کی کۆتایی سه ده ی شازده ی زاینی) کۆتایی هاتوو. (ابن الحنبلي، ١٩٧٤، ٢٢/٢/٦٢٢).

ریازی پیپه و کراوه له م کتیبه، میژوونووس سه ره تا به ناوی یه که می ژیننامه که، پاشان ناسناوی ئاینی ئه گهر هه بووایه وه کوو (برهان الدین و شهاب الدین). ههروه ها گرنگی ده دا به ناسناوی ئاینی باوکی ژیننامه که یا باپییره ی یا ئه و ناسناوه ی که بنه ماله ی که سه که ناوبانگی پئ ده رکردبوو. ئه و ژیننامه نه ی تۆماریکردوه زیاتر ئه و که سانه ن که پیمان سه رسام بوو له خانه واده که ی و مامۆستاکانی ههروه ها سه رگوزشته ی زۆریک له و خه لکانه ی له هه له ب نیشه جئ بوون له (حه موی و حمصی و ته رابلسی و دیمه شقی و حجازی و میسری و مه غریبی و هیندی و رۆمی و عیراقی و کوردی) تۆمارکرد. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١/مقدمه المحقق ٢٢-٢٣م، ٣٤٣ / ٢/١، ٨٨٣، ٥٩٠ / ١/١، ١٤٠ / ١/١، ٨٥ / ١/١، ١٦٥، ٢٨٤ / ١/١).

میژوونووس ژیننامه که ی ده گه پرانده وه بو ئه و شاره ی تیایدا له دایک بووه یان تیایدا گه وره بووه یا تیایدا نیشه جئ بوو، ناسناوی شوینه که ی وه رگرتبوو وه کوو دیمه شقی یا هه له بی، یا ئه ماسی یا بابی، یا ده یگه پرانده وه بو ئه ته وه که ی وه ک کوردی یا جه رکه سی، یان ده یگه پرانده وه بو هۆزه که ی ئه سه دی، ئومه وی، ئالالانی، یا سنده، یان بو پيشه که ی وه کوو به رگدروو، بازرگان، هه مامچی یا سه ندوچی. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١/مقدمه المحقق ٢٣م-)

ته وه ره ی یه که م: ژیننامه ی میژوونووس (ابن الحنبلي) و پیپه وی له کتیبی (در الحب في تاريخ أعيان حلب)

أ: ژیننامه ی میژوونووس (ابن الحنبلي)

١. ناو و بنه چه و ناسناوی

ناوی ته وای (محمد بن ابراهیم بن یوسف بن عبدالرحمن بن الحسن الحلبي، الربعي^(١)، التادفي^(٢)) الحنفي القادري^(٣). ناسناوی (رضي الدين أبو عبد الله). (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١/مقدمه المحقق ٧م؛ ابن العماد، ١٩٨٦، ١٠ / ٥٣٣؛ الغزي، ١٩٩٧، ٤٢ / ٣؛ الخفاجي، ١٩٦٧، ١٦٩ / ١؛ ابن الطباخ، ١٩٨٩، ٥٩ / ٦). به (ابن الحنبلي) ناوبانگی رۆشیتبوو. (العرضي، ١٩٨٧، ٣٦). ئه م ناسناوه ده گه ریته وه بو مه زه بی باپییره ی (عبدالرحمن الربعي التادفي م: دواي ٨٣٢/ک١٤٢٨ز) به هه نه لی ناسرابوو، دادوه ری مه زه بی هه نه لی بوو، ههروه ها بنه ماله که ی پاریزه ری پۆستی دادوه ری هه نه لی بوون له شاری هه له ب. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١/مقدمه المحقق ٧م، ٧٤٩-٥٦٤، ٢ / ٢ / ٥٤٨ - ٥٥٤؛ ابن الحنبلي، ١٩٨٧، ٢٣).

٢. له دایکبوون و کۆچی دواپی

له ده ستنووسکی کتیبخانه ی سولتانییه ی میسری هاتوو که ده ست میژوونووس (ابن الطباخ) که وتوو ده رده که ویت میژوونووس (ابن الحنبلي) له هه له ب سالی (١٥٠٢/ک٩٠٨ز) له دایک بووه و تیایدا نیشه جئ بوو و پئ گه یشتوو. ده رباره ی کۆچی دواپییه که ی له رۆژی (چوارشه ممه / سیزده ی جماد الاول) ی سالی (٩٧١/ک١٥٦٣ز) هه ر له هه له ب، له گۆرستان پیوچاگان له نزیک گۆری (شیخ الزاهد محمد الخاتوني م: ٩٥٠/ک١٥٤٤ز) به خاک سپێردرا. (الطباخ، ١٩٨٩، ٦٠ / ٦؛ ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١/مقدمه المحقق ٧م-٩م).

ب: پیپه وی له نووسینی کتیبی میژوویی (در الحب في تاريخ أعيان حلب)

کتیبی (در الحب في تاريخ أعيان حلب) یه که م په رتوو و دانراوی میژوویی (ابن الحنبلي) ه. چونکه پيش دانانی ئه و کتیبه گرنگی به بابه تی میژوو نه دا بوو. (ابن الحنبلي،

نمونه سه ره تای وه رگرتنی زانست به خویندنی قورئانی پیروژ دهستی پیکردوو له لای زانای گه وهی کورد (احمد بن الحسن الباکزی^(١) م: ١٠٤٨/ک١٥٤١ز). (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/١، ٧/١٣٦-١٣٧؛ محمد راغب الطباخ، ١٩٨٩، ٥/٤٨٦-٤٨٧). ههروهها رهوانبیزی لای زانای کوردی نیشته جیی حه له ب (موسی بن الحسن ناسراو به عوض بن مسافر بن الحسن بن محمود الکردي الالانی^(٢) السرسولي الشافعي م: ٩٣٩/ک١٥٣٢ز) خویند. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/٢، ٥٠٤-٥٠٥). جگه له وه لای زانای ناوداری کورد (شیخ الاسلام برهان الدین العمادی م: ٩٥٤/ک١٥٤٧ز) چه ندان زانست و هونه ری جیاواری وه رگرت، به ده ست خه تی خوئی پروانامه ی له هونه ر و زانسته جیاوازه کان بۆ نووسی و پێیه خشی. ههروه کوو ده ئیت: ”من یه کیک بووم له وانه ی که زۆر هونه ری ژیان له سایه ی فیربووم، مۆله تی هه موو ئه و زانست و زانینانه ی پیدام که ده کریت مۆله تیان بۆ وه ر بگیریت، مۆله تنامه که ی به تیروته سه لی به ده ستوخه تی خوئی نووسیه وه له مانگی شوال سالی ١٥٤١/٩٤٨ز“. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/١، ٧٤-٧٨). ئه وه ی له کتییی (در الحبب) تیبینی ده کریت، فیرخواری زۆر زانستیان له سه ره ده ستی میژوونووس (ابن الحنبلي) وه رگرت له نۆیشیان زانایانی کورد، له وانه زانای ناودار (الشیخ شهاب الدین أبو العباس الحصفی^(٣) الاصل الحلبي الشافعي، أحمد بن محمد بن علی بن محمد بن أحمد ٩٣٧-١٠٠٣/ک١٥٣١-١٥٩٥ز) له حه له ب ناسرابوو به (ابن ملا حاجی) (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/١، ٢٣٩؛ البورینی، ١٩٥٩، ١/١٨٠). میژوونووس (ابن الحنبلي) ده ئیت: ”من هه موو ئه و زانستانه ی که مۆله تم تیدا وه رگرتبوو، واته پسپۆر بووم لییان، فیری ئه ومکرد و مۆله تم پیدام، زۆر یک له هۆنراوه کانه ی وه رگرت و لییان به هه رمه ندبوو... پاشان ئه و منی به چه ندان نامه ی وێزه یی و ئه ده بی ناشنکرد“. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/١، ٢٣٩-٢٥٠). شایانی باسه (أحمد بن ملا الحصفی) له قوتاییه نزیکه کانی بوو زۆر یک له په رتووکه کانی ئه وه ی نووسیه وه و ماوه ی بیست سأل له خزه تی بوو، بۆیه کاتیک (ابن الحنبلي) کۆچی دوایی کرد ئه م قوتاییه کورده ی وه ک دلسۆزی وه فایه ک بۆ مامۆستا که ی جگه له په رتووکه کانی، هۆنراوه کانی له

٢٤م، ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/١، ٢٠١/٦٨٧، ١/٢، ٥٠٤/٨٨٧، ٢/١، ١٠٠٣-١٠٠٤؛ ١/٢، ١٥٩/١٠٠٣).
ژیننامه کان له کتییی (در الحبب) جۆراوجۆرن. هه موو چین و ده سته و کۆمه له کانی له خوگرتوو له ده سه لاتداران و میره کان و خاوه ن پله سه ربازییه کان و پله دارانی دادوه ری و خاوه ن پله و پۆسته کارگیری و ئایینه کان، ئه م په رتووکه تۆمارکاری ژیان زانستی و رۆشنیری و کۆمه لایه تیه، میژوونووس باسی زانایانی پایه به رز و سوؤفی و شیخانی ته ریه ت و خاوه ن ته کیه و زاوییه کان و پیاوماقوول و خاوه ن پایه کان و شاعیران و نووسه رانی کردوو، ههروهها بازرگان و خاوه ن پیشه کان و ئه وانه ی ناوبانگیان رۆشنتبوو له کۆمه لگه ناسرابوون هه مووان له تۆماره میژووویه باسیان کراوه. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/١، مقده المحقق ٢٤م-٢٩م).

ت: پێوهندی میژوونووس (ابن الحنبلي) له گه ل کورد

میژوونووسی حه له بی (ابن الحنبلي) له بنه ماله یه کی خانه دانی حه له ب بوو باب و باپیرانی له پایه به رز و دادوه رانی شاره که بوون. (بروانه: ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/١، ٥٠-٦١، ١/٢، ٣٣٧-٣٦٢، ٢/٢، ٥٤٨-٥٥٤، ٥٦٤-٥٨٥). زانایانی کوردیش له شاره که به هوی پیکه کارگیری و زانستییه کانیان وا دیاره پێوه ندییه کی تۆکه یان له گه ل ئه و بنه ماله یه و میژوونووس هه بوو. دادوه ری کورد (عبدالرحمن بن محمد، الشیخ زین الدین العمادی^(٤) الشافعي م: ٨٩٧/ک١٤٩١ز) له هاو پێیانی باپیری (ابن الحنبلي) بوو. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ٢/١، ٧٤٨). ههروهها موفتی ناوداری کورد (جبریل بن أحمد بن اسماعیل، الشیخ أمین الدین، ابو الوحي الکردي الحلبي الشافعي م: ٩٣٠/ک١٥٢٣ز) له ماوه ی ژیان به رده وام سه ردانی مآلی مامی (ابن الحنبلي) سه رۆکی قازیه کانی حه له ب (نظام الدین الحنبلي م: ٩٥٩/ک١٥٥٢ز) ده کرد بۆ وه رگرتنی فه رمووده. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/١، ٤٥٨).

ده رباره ی پێوه ندییه میژوونووس (ابن الحنبلي) له گه ل کوردانی ئه و شاره زیاتر پێوه ندییه کی زانستی بوو. له ماوه ی ژیان زانستی به دیداری زانایانی کورد گه شتوووه زانست و زانینی له سه ره ده ستیان وه رگرتوووه هه ر بۆ

نا کۆتایی سالی (١٥٢٣/ک٩٣٠ ز). ئینجا لای ئه و مۆلته م وه رگرت، به ده ستوری ئه وسا که مۆلته تنامه ده به خشرا له هه له ب، به هۆی ئه وهی شیخ ناینبوو، (زین الشماع م: ١٥٢٩/ک٩٣٦ ز) مۆلته تنامه کهی به ده ستوخه تی خۆی نووسییه وه، له ریکه وتی (٣ ذی القعدة) سالی ١٥٢٠/ک٩٢٧ ز. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١/٢٦-٢٢).

شیخی سوڤی کورد (موسی بن الحسین ناسراو به عوض بن مسافر بن الحسین بن محمود الکردي الالاني السرسولي الشافعي م: ١٥٣٢/ک٩٣٩ ز). که میژوونوس (ابن الحنبلي) راقه ی (المسایره^١) ی لای ئه و خویند له گه ل چه ندان کتییی تر، له زۆر له کۆر و دانیشتنی به شداری کرد به تایبه تی ئه و کۆر و دانیشتنانه ی که قسه ی له سه ر په روه رده و خواناسی ده کرد. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/٢/٥٠٥-٥٠٤).

زانایه کی دیکه ی کورد له تۆماره میژوویییه که ی میژوونوس ناوی هاتوو که شاره زای ته واوی هه بوو له زمانی عه ره ی ئه ویش (عبدالله ابن الشيخ الفقيه المحدث عبدالرحمن بن أصفهان البزینی الشافعي م: ١٥٤٤/ک٩٦٢ ز). میژوونوس له سه ر زاری خۆی ده گیرته وه ده لیت: ”جاریکیان پیتوتم من بزینیم. (بزین) بزین: هۆزیکن له هۆزه کانی کوردان“. به پیتی زانیارییه کانی میژوونوس ده رده که ویت بهر له وه ی بچیته هه له ب لای باوکی ده سه ته یه ک زانای به ناوبانگی سه رده مه که ی زانسته کانی وشه سازی و کیشسازی و پسته سازی و کلام و ژیریژی وه رگرت. له سالی (١٥٤٣/ک٩٤٩ ز) له هه له بیش له گه ل میژوونوس (ابن الحنبلي) هاووانه و پیکه وه ده رزی په وانبیژیان خویند. هه روه کوو (ابن الحنبلي) ده لیت: ”به ماوه یه کی که متر له سالیکی زمانی عه ره بی فیربوو به جوړیک یاری به ده پرین و ده سه ته واژه ی زمانی عه ره بی ده کرد، زۆرتین مه به ستی به که مترین ده رده پرین و گوزارشت ده گه یه یانده“، که سیکی چالاک و له سه ره پین و زیره ک و شاره زای راقه ی قورئان بوو، به ده سه ته تی خۆی راقه ی (ملا عبدالرحمن الجامي م: ١٤٩٢/ک٨٩٨ ز) نووسییه وه و شه نوکه وی کرد. له دانیشتنه زانسته یه کانی که سیکی سینه فراوان بوو هه رگیز هه لئه ده چوو. له شاروچه کی (القصر) به تاعون کۆچی داوی کرد. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/٢/٧٢٦-٧٢٧).

دیوانیک به ناوی (دیوان الشعر) کۆکرده وه، ده ستنوسه که له کتیبخانه ی (دار الکتب المصریة) پارێزراوه. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١/مقدمة المحقق ١٠ م، ١٨ م، ٢٣٩؛ ابن الحنبلي، ١٩٨٧، ٣٨). هه روه ها ئه م قوتاییه کورده ی خه م و په ژاره ی له ده ستدانی به هۆنراوه یه ک له سه ر گۆره که ی ده نووسیت:

قبر شيخ الاسلام مفتي البرايا

الامام الرضي ذي الآداب

حل في قبره فقلت عجيبا

بحر علم واره كف تراب

(ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/١/١٠ م).

یانی: ”گۆری زانای ئیسلام وموفتی هه موو بوونه وه ران، پیتشه وا رضی خاوه ن په فتاری به رزو به ئاداب، که بوو به میوانی گۆر به سه رسورمانه وه گوتم، ئه م ده ریا پر زانسته به مشتت خۆل ون کرا“.

که ساپه تیه کی دیکه ی کورد (محمد بن علي الحصكفي ٨٩١-٩٧١/ک٩٨٥-١٥٦٣ ز) ناسراو به (ملا محمد)، یه کیکی دیکه بوو له و زانا کوردانه ی زانستی په وانبیژی عه ره بی لای میژوونوس (ابن الحنبلي) وه رگرت. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/٢/٣٩٣).

زانایانی کورد له ولاتی شام ناوبانگیان به شاره کانی بلّو بوو بووه وه. له ناوچه و شاره جیاوازه کانی سه ردانیان کردوون، هه ر به هه وونه زانای ناواری کورد (محمد بن داود البازلي الكردي م: ١٥٢٨/ک٩٢٥ ز) نیشته جیی شاری هه ماما بوو، میژوونوس (ابن الحنبلي) زیاتر له جاریک به دیداری گه یشت جاریک له شاری هه له ب و جاریک له شاری هه ماما ده لیت: ”من به شیک له نووسین و دانراوه کانی لای ئه و خویند، له سه ر شیوازی ئه و ده منوسی، مۆله تی پیدام له زاری ئه و ریوایه ت بگیرمه وه“. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/٢/٢٠٥-٢٠٤).

له باره ی پتیه ندی له گه ل زانای کوردی نیشته جیی هه له ب (ابراهيم بن أحمد بن يعقوب، برهان الدين الكردي القصيري الشافعي م: ١٥٢٦/ک٩٣٣ ز). میژوونوس (ابن الحنبلي) ده لیت: ”من یه کیکی بووم له وانیه ی زۆر سوووم لیینی به تایبه تی له فیربوونی زمانی عه ره بی و ژیریژی و په وانخوینده وه ی قورئان له خزمه تی مامه وه

ب: پۆسته ئابینیەكان

١. دامەزراره‌ی دادوه‌ری (مؤسسه القضاء)

دامەزراره‌ی دادوه‌ری گرنگی تاییه‌تی پێ دراوه له په‌رتووکی (در الح‌ب) . میژوونووس زانیاری ورد و ده‌گمەنی له‌باره‌ی پرس و دانیشته‌کانی تێو دادگه‌ی حه‌له‌ب تۆمارکردوو هه‌روه‌ها ورده‌کاری ده‌ربه‌ری پله‌دارانی دادوه‌ری له سه‌رۆکی دادوه‌ران و دادوه‌ر و جیگری دادوه‌ر و دادوه‌ری سه‌ربازی خستۆته‌ پوو.

دادوه‌رانی كورد له كتیبه‌كه ئاماژه‌یان بۆ كراوه له‌وانه: سه‌رۆکی دادوه‌ران (شیخ الاسلام شهاب الدین السندی^(١١)، الح‌صکفی العباسی^(١٢) الح‌لبی الشافعی، أحمد بن یوسف بن حسین بن یوسف بن موسی) له‌دایکه‌ی شارۆچکه‌ی سندی، له حه‌سه‌نکیف نیشته‌جێ بوو، شافعی مه‌زه‌به‌ی بوو ناسرابوو به (ملا حاجی). له شاری ته‌وریز (تبریز) زانسته جیاوازه‌کانی وه‌رگرت ئینجا له ناوچه‌ی جه‌زیره‌ی (ابن عمر- جه‌زیره‌ی كوردان) ده‌ستیکرد به وانه‌گوتنه‌وه به دیاریکراوی له مزگه‌وتی (العمری) له‌سه‌رده‌می سوڵتان (حسن بک بن علي بن قریلوک م: ٨٨٢/ک / ١٤٧٦ز)، پاشان دادوه‌ری وه‌رگرت له حه‌سه‌نکیف له‌گه‌ڵ وانه‌گوتنه‌وه‌ی له خویندنگه‌ی (العادلیه^(١٣)). هه‌ر له‌و شوێنه‌ فه‌توای ده‌دا. له‌و ماوه‌یه‌ی له‌م خویندنگه‌یه ده‌مايه‌وه په‌رتووکیکی نووسی له ژێر ناویشانی (تحفة الفوائد لشرح العقائد^(١٤)). هه‌روه‌ها په‌رتووکی (کشف الدرر فی شرح المحرر^(١٥) - چوار به‌رگ) که یه‌کیکه له‌و شه‌رح و شوێنه‌ گرنگانه‌ی که سه‌رنجی خستووته سه‌ر راجیایی سێ پێشه‌واکه‌ی تر به‌گشتی، شه‌نوکه‌وکردنی مه‌زه‌به‌به‌کان له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ش له کۆتایی شیکاریه‌که خالی جیاوازی خستووته‌ پوو، به‌راوردی تێوان بۆچوونه‌کانی هه‌ر یه‌ک له (الرافعی والنووی)^(١٦) ی کرد، به‌لگه‌ی به‌هێزی و رای دروستیان پووون کردووته‌وه و به‌رچاوی خستوو. وه‌کوو ده‌رده‌که‌وێت له پاشکۆی به‌رگی چواره‌می په‌رتووکه‌که ئاماژه‌ی پێداوه سالی (٨٨٢/ک / ١٤٧٧ز) له‌خۆبووه‌ته‌وه، واته کۆتایی به‌نووسینی ئه‌م کتیبه‌ی هێناوه، له کاره‌کانی دیکه‌ی نووسینی په‌راویز له‌سه‌ر چه‌ند په‌رتووکی تر. (ابن الح‌نبلی، ١٩٧٣، ١/١ / ٢٠٢-٢٠٤).

له‌ژێر پۆشایی ئه‌وه‌ی خراپوو ده‌ربه‌ری پێوه‌ندی میژوونووس (ابن الح‌نبلی) له‌گه‌ڵ كورد، ده‌رکه‌وت پێوه‌ندییه‌کی پته‌وی زانستی بوو لای زانیانی كورد زانستی وه‌رگرتوو و هه‌روه‌ها زانیانی كورد له‌لای ئه‌و زانسته جیاوازه‌کانیان ده‌سخسته.

ته‌وه‌ری دووهم: پۆسته کارگیری و ئابینیەکانی كورد

أ: پۆسته کارگیریه‌کان

له‌ئێوه‌ ئه‌و پۆسته کارگیریانه‌ی كورد له حه‌له‌ب به‌پێوه‌ی بردبوو و له کتیبه‌ی (در الح‌ب) ئاماژه‌ی بۆکراوه پۆستی (چاودیتری خانه‌ی لێدانی دراوه). ئه‌و که‌سایه‌تییه‌ کورده‌ی ماوه‌یه‌ک ئه‌رکی چاودیتری خانه‌ی لێدانی دراوی له حه‌له‌ب گرته ئه‌ستۆ (الشمس المجاهدي الايوبي الحموي الح‌لبی الشافعی الصوفي، محمد بن محمد بن علي) به (الشمس المجاهدي الايوبي) بانگده‌کرا له‌به‌رئه‌وه‌ی له نه‌وه‌ی (صلاح الدین یوسف بن ایوب) بوو، ناسرابوو به (ابن شماع - شه‌ماعزاده). له سه‌ره‌تای سالی (١٣٨٩/ک / ١٣٩١ز) له شاری حه‌مه‌ما هاته‌ دنیا، پاشان چوو بۆ میسر، له سه‌رده‌ستی کۆمه‌لێک له خه‌لکی ناوچه‌که‌ فێری زانسته‌کان بوو. (ابن الح‌نبلی، ١٩٧٣، ١/٢ / ٨٢-٨٣). وادیاره‌ شاره‌زایی و پسه‌پۆری ته‌واوی هه‌بوو له بواری زانستی کیمیا و تیکه‌لکردنی مادده‌ کانه‌زاییه‌کان، به‌تاییه‌تی ئه‌وه‌ی په‌یوه‌سته به‌ کاری (الزغل- زیف النقود - ساخته‌کاری له دراوه^(١٧)) له دراوه‌ی په‌رتووکیکی دانا به ناویشانی (الرسالة الح‌لبیة - حه‌له‌بنامه) ده‌ربه‌ری پێشه‌کاریه‌، جیگری سوڵتانی مه‌مالیک (جانم الاشرافی ٨٥٩-٨٦٣/ک / ١٤٥٤-١٤٥٩ز) به‌زیره‌کی و لێهاتووی زانی فه‌رمان ده‌کات بپێته‌ چاودیتری به‌شی لێدانی سه‌که‌ی پاره له حه‌له‌ب. (ابن الح‌نبلی، ١٩٧٣، ١/٢ / ٨٧). ده‌توانین بلیین دامه‌زراندنی (الشیخ شمس المجاهدي الايوبي) له‌م شوێنه‌ گرنگه‌ی ده‌ولت که چاودیتری سه‌ره‌شته‌ی خانه‌ی لێدانی دراوه‌ پاسته‌وخۆ په‌یوه‌سته به‌ ئابوووری وڵات، توانست و شاره‌زای و لێهاتوویی ده‌رده‌خات له بواری زانستی کیمیا و هه‌موو جووره‌کانی دراوه.

هه‌له‌ب به‌لام میژوونووسی هه‌له‌ب له باره‌ی (شیخ شهاب الدین السندي) که ناسرابوو به (ملا حاجي) ده‌لێت: ”ئه‌وه‌ی له‌باره‌یه‌وه زانراوه پێشه‌وا و خواناس و زانایه‌کی بلیمه‌ت و خۆپاریز و دونیانه‌ویست و خاکی بوو، سه‌ربورده و ناوبانگیکی بیگه‌ردی هه‌بوو له‌دادوه‌ریکردن، له‌ لۆمه‌ی لۆمه‌که‌ران سلێ نه‌ده‌کرد“. له‌ پیاوه هه‌ره مه‌زن و پایه‌داره‌کانی سه‌رده‌می خۆی به‌ زانست به‌هه‌رمه‌ند بوو، ده‌سته‌یه‌ک سوودیان له‌ زانسته‌کانی وه‌رگرت، هه‌تا جارێکیان سوولتان (حسن بک بن علي بن قرايلوک م: ٨٨٢/ک١٤٧٦ز) به‌دوای ناردبوو بۆ ده‌مه‌ته‌قی و پێشبرکێکی زانستی له‌گه‌ڵ زانایانی ئه‌وسای ته‌وریز. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ٢٠٢/١/١، ٢٠٥-٢٠٢).

٢. فتوادان (الافتاء)

زانایه‌کی بلیمه‌ت و دونیانه‌ویست و خاکی بوو، سه‌ربورده و ناوبانگیکی بیگه‌ردی هه‌بوو له‌دادوه‌ریکردن، له‌ لۆمه‌ی لۆمه‌که‌ران سلێ نه‌ده‌کرد“. له‌ پیاوه هه‌ره مه‌زن و پایه‌داره‌کانی سه‌رده‌می خۆی به‌ زانست به‌هه‌رمه‌ند بوو، ده‌سته‌یه‌ک سوودیان له‌ زانسته‌کانی وه‌رگرت، هه‌تا جارێکیان سوولتان (حسن بک بن علي بن قرايلوک م: ٨٨٢/ک١٤٧٦ز) به‌دوای ناردبوو بۆ ده‌مه‌ته‌قی و پێشبرکێکی زانستی له‌گه‌ڵ زانایانی ئه‌وسای ته‌وریز. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ٢٠٥-٢٠٢/١/١، ٢٠٥-٢٠٢). ئه‌و داواکاریه‌ی سوولتان هه‌سه‌ن به‌گ به‌لگه‌یه له‌سه‌ر زانایی و قابلیه‌تی. ئه‌وه‌ی باس کراوه له‌باره‌ی (شیخ شهاب الدین السندي) که‌سیکی پته‌و و به‌هیز بوو، کاتیک کۆچی دوایی کرد له‌ سالی (٨٩٥/ک١٤٩٠ز) دادوه‌ری هه‌سه‌نکیفا بوو. وا دیاره ته‌مه‌نیکی زۆری له‌و ناوچه‌یه به‌سه‌ر بردبوو بۆیه هه‌ر له‌ هه‌مان شوین ئیژرا، سوولتان (يعقوب بک بن سلطان حسن بک م: ٨٩٦/ک١٤٩١ز) پێشنوێژی مردوو له‌سه‌ر کرد. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ٢٠٥-٢٠١/١/١، ٢٠٥-٢٠١؛ حاجی خلیفه، ١٩٤١، ١١٤٥/٢، ١٦١٢).

زانایه‌کی دیکه‌ی کورد له‌ کتییی (در الحبيب) ئاماژه‌ی بۆ کرابی (شیخ زین الدین العمادي الشافعي، عبدالرحمن بن محمد)، باوکی (شیخ الاسلام برهان الدین العمادي ٨٨٠-٩٥٤/ک١٤٧٥-١٥٤٧ز). دادوه‌ری مه‌زه‌به‌ی شافعی له‌ هه‌له‌ب، زانایه‌کی پایه‌به‌رز بوو، سه‌رقالی وه‌رگرتنی زانست بوو له‌ولاتی میسر و رۆم. له‌وکاته بوو که دادوه‌ری شافعی بوو، له‌پال ئه‌وه‌شدا هه‌ردوو ئه‌رکی وانه‌ گوتنه‌وه‌و پێداچونه‌وه (التدریس والاعادة)ی له‌ خویندنه‌گه‌ی (العصر ونیه^{١٧}) ی هه‌له‌ب وه‌رگرت. یه‌کیک بوو له‌ چوار یاریده‌رانه‌ی هه‌مان خویندنه‌گه‌. ئه‌وکاته‌ی له‌م خویندنه‌گه‌یه نیشه‌جی بوو ئه‌رکی پێداچوونه‌وه‌ی وه‌رگرت. له‌ سالی (٨٩٧/ک١٤٩١ز) کۆچی دوایکرد له‌ گۆرستانی پیاوچاکان به‌خاک سپێردرا. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ٧٤٨/٢/١-٧٤٩).

هه‌له‌ب به‌لام میژوونووسی ئاماژه‌ی نه‌کردوه سالی چه‌ند ئه‌و ئه‌رکه‌ی وه‌رگرت و بۆ ماوه‌ی چه‌ند به‌رده‌وام بوو.

زانایه‌کی بلیمه‌ت و دونیانه‌ویست و خاکی بوو، سه‌ربورده و ناوبانگیکی بیگه‌ردی هه‌بوو له‌دادوه‌ریکردن، له‌ لۆمه‌ی لۆمه‌که‌ران سلێ نه‌ده‌کرد“. له‌ پیاوه هه‌ره مه‌زن و پایه‌داره‌کانی سه‌رده‌می خۆی به‌ زانست به‌هه‌رمه‌ند بوو، ده‌سته‌یه‌ک سوودیان له‌ زانسته‌کانی وه‌رگرت، هه‌تا جارێکیان سوولتان (حسن بک بن علي بن قرايلوک م: ٨٨٢/ک١٤٧٦ز) به‌دوای ناردبوو بۆ ده‌مه‌ته‌قی و پێشبرکێکی زانستی له‌گه‌ڵ زانایانی ئه‌وسای ته‌وریز. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ٢٠٥-٢٠٢/١/١، ٢٠٥-٢٠٢).

هه‌له‌ب، سه‌رۆک و سه‌رده‌سته‌ی زانایانی سه‌رده‌مه‌که‌ی بوو. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ٣٦٥/١/١). تا کۆتایی ته‌مه‌نی موفتی شاری هه‌له‌ب بوو، سالی (٩٢٥/ک١٥١٨ز) کۆچی دوایی کرد. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ٥١٥-٥٢٠).

موفتییه‌کی دیکه‌ی کورد که ناوی تۆمار کراوه (شیخ الاسلام، فخرالدین الجزري الحلبی الشافعي، عثمان بن سلیمان بن ابراهیم بن سلیمان ابن خلیل). ناسراو به (شیخ فخر عثمان الکردی)، سالی (٨٢٩/ک١٤٢٥ز) له‌ ئورمییه له‌دایک بوو، وه‌کوو (ابن الحنبلي) ده‌لێت: ”له‌ بنه‌ره‌تدا کوردێکی ره‌سه‌ن بوو نه‌ک چه‌رکه‌سی“. (السخاوي، د.ت، ١٢٨/٥؛ ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ٨٨٤/٢/١، ٩٩٩).

پێش ئه‌وه‌ی ته‌مه‌نی بگاته قۆناغی پێگه‌به‌شتن چووه‌ته هه‌ریمی جه‌زیره‌ی فوراتی بۆ ماوه‌ی هه‌وت سالی له‌م ناوچه‌یه مایه‌وه، دواتر کۆچی کرد بۆ باکووری ولاتی شام

ئەوێ کویخا هاتە حەلەب و سکاڵای لەسەر دادوهری کلز لە دادگهی حەلەب تۆمار کرد، سەرۆکی دادگه داوای ناستبوونەوێ نێوان ئەم دوو لایەنە ی کرد، بەلام کویخا پازی نەبوو بەم پریارە، بە سووکایەتی لیک دایەو، بۆیە سەرۆکی دادگه دانیشتنەکانی پراگرت سەبارەت بەم بابەتە، لەم کاتە پۆلی (الشیخ عثمان الکردي) دەرکەوت، هەولێ ناسته‌وایی نێوان ئەو لایەنە دا و سەرکەوتوو بوو بۆ دەستپیکردنەوێ دانیشتنەکانی دادگه، لە کۆتاییدا بە هەولەکانی (الشیخ عثمان الکردي) لە دادگهی حەلەب ئەم ناسته‌وایییە ئەنجام درا. (السخاوي، د.ت، ١٢٨/٥-١٢٩؛ ابن طولون، ١٩٩٨، ٦٨/١-٦٩؛ ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ٩٩٨/٢/١-٩٩٩).

لە هەریمی جەزیرە، موفتی پایەبەرز (شمس الدین أبو عبدالله، محمد بن داود البازلي الکردي الحموي الشافعي). لە چیشتنەنگاوی پۆژی هەینی سالی (١٤٤١/ک/٨٤٥) لە هەریمی جەزیرە ی فوراتی لەدایک بوو. لەم ناوچە یه پیگەشت و بەهره‌مەند بوو. پاشان بۆ وەرگرتی زانست رووی کردە نازربيجان بەتایبەتی شاری تەوریز (تبریز). زانستی عقلی و نه‌قلی لای باوکی و دەستە یه‌ک مامۆستای بەناوبانگ وەرگرت و هەموویان پڕوانامە ی فتوادان و وانەگوتنەوێیان پێ بەخشی، ژمارە یه‌کی زۆر کتیبی زانسته‌ عقلی و نه‌قلییه‌کانی وه‌ک کتیبی (الحاوي الصغیر) و (العقائد) و (العروض) و لە بوار ی ژیریژی کتیبی (الشمسية) و (الكافية ی ابن حاجب) و (تصريف العزي) ئەزبەر کرد. بوو زانایه‌کی بەهره‌مەند، پاشان لە مانگی محرم سالی (١٤٦٥/ک/٨٧٠) رووی کردە ولاتی شام بەتایبەتی شاری حەلەب دواتر چوو بۆ ناوچە ی (القصیر) تیایدا نیشته‌جێ بوو وه‌ک وتاریژ. هەر لەم ناوچە هاوسەرگیری کرد و کورپکی ئاماژە ی بۆ کراوه‌ بەناوی (محمد بن محمد بن داود البازلي^{٣٠}). (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ٢٠٣/١/٢-٢٠٤؛ الغزي، ١٩٩٧، ١٩/١؛ ابن العماد، ١٩٨٦، ١٧٥/١٠). سالی (١٤٧٥/ک/٨٧٥) سەردانی مالی خوای کرد، حەجی بەجێهێنا لەگەڵ حاجیه‌کان گەراوه‌ و لە شاری حەمما نیشته‌جێ بوو، دوا ویستگه‌ ی ژبانی لە شاری حەمما بوو لە پۆژی شەمە ی (١٨ ی جەمادی یه‌کەم ١٥٢٨/ک/٩٢٥) کۆچی

لە حەلەب گیرسایه‌وه‌ لە گەرەکی (المشاركة) ی حەلەب نیشته‌جێ بوو، سالی (١٤٧٩/ک/٤٧٤) موفتی حەلەب بوو، لەم زانایانە بوو کردار و گوفتاری یه‌کی دەگرته‌وه‌ پیاوچاک و بە شکۆ بوو، پێه‌ندی پێبازی پیغه‌مبەر (سلاوی خوای لیبیت) بوو و هیمه‌تبه‌رز بوو بۆ لە نوبردنی قەدەغە کراوه‌کان بەتایبەتی (مە ی). وه‌ک موفتی بەرده‌وام دەبیت تا کۆچی دوا یی کرد لە حەلەب سالی (١٤٩١/ک/٨٩٧). (السخاوي، د.ت، ١٢٨/٥؛ ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ٨٨٤/٢/١).

بە پێی زانیارییه‌کان دەرده‌که‌ویت (الشیخ عثمان الکردي) موفتی شافعی پیگه‌ یه‌کی چه‌سپاو و گرنگی هەبوو لە شاری حەلەب، فتواکانی لە کۆمه‌لگه‌ چه‌سپاو و کاریگه‌ری خۆی هەبوو، جیگری سولتان لەم شارە بە گرنگی لەو فتوایانە ی دەروانی که‌ نوبراو دهری ده‌کرد. لە سەردەمی دەسەلاتداریه‌تی جیگری حەلەب (قانسوه‌ الیحاوی ٨٧٤-٨٨٤/ک/١٣٨٢-١٤٧٩) ز، کاتی که‌ ناکۆکی دروست دەبیت لە نێوان موفتی هەر چوار مەزه‌به‌ سوننیه‌که‌ لە حەلەب لەسەر دیارکردنی یه‌کەم پۆژی چه‌ژنی په‌مەزانی سالی (١٤٧٥/ک/٨٨١) بە پێی مەزه‌به‌ ی شافعی یه‌کەم پۆژی چه‌ژن هەینی بوو ئەگەر مانگ نه‌بیزایه‌، موفتی سەر بە هەر سێ مەزه‌به‌ که‌ ی دیکه‌ لایان وابوو لەبەرئەوه‌ ی لە شاری ترابلس مانگ بیزایه‌ بۆیە لە هەموو شارەکانی دیکه‌ دەبیت چه‌ژن، لە کۆتاییدا جیگری حەلەب بەلگه‌ ی مەزه‌به‌ ی شافعی که‌ لە لایه‌ن (الشیخ عثمان الکردي) پشگیری ده‌کرا قبولی کرد. (ابن الحنبلي، ١٩٧٤، ٥٧٦/٢/٢-٥٧٧).

شایانی باسه‌ (الشیخ عثمان الکردي) پیگه‌ یه‌کی بەرز ی کۆمه‌لایه‌تی هەبوو لەناو کۆمه‌لگه‌ ی حەلەبی لای که‌ سایه‌تییه‌ پله‌بەرزەکان و لەسەر ناستی خەلکی گشتی، نوبراو پۆلی بینی لە چاره‌سەرکردنی هەندیک کیشه‌ ی گرنگ لە نێوان که‌ سایه‌تییه‌ پله‌بەرزەکان. یه‌کیک لەم کیشه‌ یی دادگه‌ ی حەلەب دەسته‌وه‌ستان بوو لە چاره‌سەرکردنی رووداویکی ناکۆکی سالی (١٤٧٩/ک/٨٨٤) لە نێوان دادوهری کلز (علاءالدین الانصاري الحنفي م: دوا ی سالی ١٤٩٤/ک/٩٠٠) لەگەڵ (کتخدا - کیخیا - کویخا^{٣١}) ی ئەو ناوچە یه‌ دوا ی

موفتییه کی بههرمه‌ند بوو وهلامی پربه‌پستی هه‌بوو سه‌بارهت به‌و پرسیارو ئالۆزیانه‌ی بووی به‌رزده‌کراوه. (ابن الحنبلي، ١٩٧٤، ١/٢، ٢٠٤-٢٠٨، ٧٤٨/٢/١، ٢٦٩/١/١-٢٧١، ٦١٣/٢/١، ٥٠٣/١/٢، ٩٦١/٢/١، ٦٢٥/٢/١؛ الغزي، ١٩٩٧، ٤٧ - ٤٦/١ - حاجي خليفة، ١٩٤١، ١٩٣/٢؛ ابن العماد، ١٩٨٦، ١٩٠/١٠ - ١٩١؛ كحالة، د.ت، ٢٩٧/٩-٢٩٨).

یه‌کێکی دیکه له مامۆستا و موفتییه ناوداره‌کانی هه‌له‌ب (الشيخ أمين الدين، ابو الوحي الكردي الحلبي الشافعي، جبريل بن أحمد بن اسماعيل م: ١٥٣٣/١٠٥٣)، ده‌ستێکی بآلای هه‌بوو له شه‌رعزانی و فتوا هه‌روه‌ها ده‌ستخه‌تیکی جوان و په‌وانی هه‌بوو. به‌پێی ئه‌و زانیاریانه‌ی له لایه‌ن (ابن الحنبلي) تۆمار کراوه، زانای ناوداری کورد له شارێ هه‌له‌ب (البدر السيوفي الاربلي م: ١٥١٩/١٠٩٢٥) له‌گه‌ڵ (شيخ امين الدين، جبريل بن أحمد) ناکۆک بوو و هه‌ندێک جار په‌خه‌ی لێ ده‌گرت، پێی ده‌گوت: (جبريل الارض). ئه‌گه‌رچی هاوڕێی یه‌کتر بوون بۆ گوێگرتن له فه‌رمووده سالی (١٤٦٥/١٠٨٧٠) له خويندنگه‌ی (الحلاوية^{٣٣٣}). (شيخ امين الدين) مرویه‌کی دیندار و خێرخواز و ساده و خاکی بوو. تا کۆتایی ته‌مه‌نی میزه‌ری به‌سه‌ری بوو به‌رده‌وام خه‌ریکی فێرکردنی قوتابیان بوو له زانسته‌کانی شه‌رعناسی و زمانێ عه‌ره‌بی چه‌ندان زانستی دیکه. کاتێک کۆچی دوايي کرد له گۆرستانی (الخراساني) له ده‌ره‌وه‌ی ده‌رگه‌ی (الفرج) به‌ خاک سپێردرا. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ٤٥٨-٤٥٤/١/١؛ ابن العماد، ١٩٨٦، ١٠ / ٢٣٨؛ الغزي، ١٩٩٧، ١ / ١٧٣).

زانایه‌کی دیکه‌ی کورد (شيخ الاسلام برهان الدين ابن الشيخ العالم العامل العلامة زين الدين العمادي الاصل الحلبي الشافعي، ابراهيم بن عبدالرحمن بن محمد) ناسرا‌بوو (ابن العمادي). له‌ هه‌له‌ب هاته‌ دونه‌ی دواي سالی (١٤٧٥/١٠٨٨٠). له‌م شاره‌ پێگه‌یشت و گه‌وره‌بوو، زانست و زانینی له زانایانی شاره‌که‌ی وه‌رگرت، هه‌ولیدا تا شاره‌زایی ته‌واوی له هونه‌ره‌کان و زانسته‌کان په‌یدا کرد، بووه‌ مامۆستا و وانه‌بێژ و ئامۆژگار له‌ هه‌له‌ب، هه‌روه‌ها فه‌توای شه‌رعی ده‌دا، پاشان به‌ رێگه‌ی قاهیره سه‌ردانی مآلی خوای کرد له‌وێ دیدار و هه‌ڤه‌یقینی له‌گه‌ڵ که‌سانی ناودار و دیاری ئه‌و ده‌ڤه‌ره‌ نه‌جامدا،

دوايي کرد. له‌به‌ر ئه‌و ناوبانگی و ئاسته‌ به‌رزه‌ زانستییه‌ی، له‌ شاره‌کانی باکوری و لاتی شام جگه‌ له‌ شاری هه‌له‌ب و هه‌مما، کاتێک کۆچی دوايي کرد له‌ شاری دیمه‌شق نوێژی مردووی (صلاة غائب) ی بۆ کرا. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ٢٠٤/١/٢ - ٢٠٥).

له‌ زانیارییه‌کانی (ابن الحنبلي) ده‌رده‌که‌وێت له‌و ماوه‌یه‌ی له‌ شاری هه‌مما نیشه‌جێ بوو، بووه‌ مامۆستا و شیخی ئه‌م شاره‌ له‌ بابه‌تی عه‌قلی و نه‌قلی و شه‌رعناسی، کۆمه‌لێک په‌رتووکی نووسی له‌وانه‌: (حاشیه‌ شرح جمع الجوامع للمحلي)، (اسماء الرجال)، (مقدمة العاجل لذخيرة الاجل)، (غاية المرام في رجال البخاري الى السيد الانام) که‌ به‌رگێکی (مجلد) گه‌وره‌یه‌، (مناقب ابي الحسن الاشعري)، (التحفة المرضية في المسائل الشامية). (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ٢٠٥/١/٢). ئه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر خاکیبوونی.

میژوو‌نووسی هه‌له‌بی (ابن الحنبلي) زیاتر له‌ جارێک به‌ دیداری گه‌یشتووه‌ جارێک له‌ شاری هه‌له‌ب و جارێک له‌ شاری هه‌مما وه‌سفی ده‌کات: ”جارێکیان له‌ گه‌شتم بۆ هه‌مما چاوم پێ‌ که‌وت، که‌سێکی زاهید و دونیانه‌ویست، هه‌میشه‌ خه‌ریکی په‌رستش، هه‌ر چوار وه‌رزێ سالی به‌روژوو بوو و ده‌ست به‌ ده‌ستنوێژ و ده‌م به‌ وێرد بوو، دل‌ پر له‌ خه‌شمی خوا بوو، هه‌میشه‌ خه‌ریکی وانه‌گوتنه‌وه‌ و فێرکردنی مندالان بوو له‌ خويندنگه‌ی (المخلصية^{٣٣٤}) خزمه‌تی به‌ مندالان ده‌کرد، له‌و خويندنگه‌یه‌ ده‌مایه‌وه‌ و خه‌لکی ناوچه‌که‌ له‌گه‌ڵی کۆده‌بوونه‌وه‌ له‌به‌ر مه‌زنی و گه‌ورایه‌تییه‌که‌ی“. زانایه‌کی به‌هرمه‌ند بوو، ژماره‌یه‌ک زانای ناوداری کورد زانستیان لای وه‌رگرت له‌ نیویان (عبدالرحمن بن الحسن المقابري الشافعي م: ١٥٣٤/١٠٩٤١) هه‌روه‌ها (أحمد ابن الشيخ عبدو بن سليمان الكردي م: ١٥٦٠/١٠٩٦٨) و (داود بن سليمان القيصري الشافعي م: ١٥٢٨/١٠٩٢٥) زانستی تێگه‌یشتن له‌ نایینی له‌لای وه‌رگرت. موفتی (العلاء بن الشمس الحسكفي م: ١٥١٩/١٠٩٢٥) له‌لای ئه‌و له‌ هه‌له‌ب خويندویه‌تی. (موسی بن حسن الالاني م: ١٥٢٣/١٠٩٣٠) له‌ هه‌مما لای ئه‌و خويندویه‌تی. هه‌روه‌ها چه‌ند زانای دیکه‌ی هه‌له‌ب له‌ لای ئه‌م موفتییه‌ کورده‌ زانستیان وه‌رگرت.

۳. چاودێری وه قفه کان^(۳۳) (ناظر الاوقاف)

له ئهركه بهرزه كان بوو له شاری ههلهب. یه كیك لهو كهسایه تییه كوردانه ی ئهركی چاودێریی چه نده وه قفییکی بهرپوه برد له کتیبی (در الحبب) ئاماژه ی بو کراره (محمد بن علي ابن شيخ الاسلام شهاب الدين احمد ملا حاجي الحصكفي الاصل ثم الحلبي الشافعي) ناسرا بوو و به (ملا محمد الحصني و به الملا ۸۹۱-۹۷۱/ک ۱۴۸۵- ۱۵۶۳ز). له ههسه نکیف له دایک بوو، له ناوچه که ی خۆی زانستی وه رگرت له سه ر دهستی هه ریه ک له (ملا محمد بدیسی الشافعی)^(۳۴) (قوتابی باپیری) زانستی تیگه یشتن له ئایین. ههروه ها لای (ملا محمد الکردي^(۳۵) ناسرابوو به (ابن قلعي) زانستی رسته سازی خویند. لای (شمس الدین ابن هلال النحوي الشافعي م: ۱۵۲۷/۹۳۳ز) ژیریژی خویند و زانستی ره وانبیزی لای میژوونوو (ابن الحنبلي) وه رگرت. له ماوه ی ژبانی (ملا محمد) چه نده پله و پۆستیکی وه رگرتوو له هه له ب و ده ره وه ی هه له ب به تاییه تی له دیمه شق و عیراق و حیجاز له وانه سه ره ره شتی و چاودێری کردنی وه قفی (مزگه وتی ئومه وه ی) له هه له ب ههروه ها وه قفه کان مزگه وتی (الحرمین الشریفین) و سه ره ره شتی به رپو بردنی وه قفی قوتابخانه ی (السلیمیة) له گه ره کی (الصالحیة) ی دیمه شق و (مقام ابراهیم بن ادهم) و (به رپوه به ری هه ردوو مه شه ده ی (علي و الحسين ره زای خویان لئ بیت) له عیراق دواتر سالی (۱۵۳۹/ک ۹۴۶) (لادرا). (ابن الحنبلي، ۱۹۷۳، ۱/۲ / ۳۹۳-۳۹۴: البورینی، ۱۹۵۹، ۱/۱۸).

۴. وانه گوتنه وه و پیداجوونه وه

زانایانی کورد له شاری هه له ب هه ردوو ئه رکی وانه گوتنه وه و پیداجوونه وه یان وه رگرتوو، له پیشه وه ی هه مووان له کتیبی (در الحبب) ناوی هاتبی (أبوبکر بن اسماعیل بن یوسف السندي الحصكفي الشافعي الشراي م: ۹۲۰/ک ۱۵۱۴ز). کوری برای زانا و سه روکی قازییه کان (شیخ الاسلام شهاب الدين احمد که ناسرابوو به ملا حاجي م: ۸۹۴ یان ۸۹۵/ک ۱۴۸۹ یان ۱۴۹۰ز) هاته هه له ب له گه ل زاناکانی کۆبووه به تاییه تی له گه ل گه وه ی هه موو زانایانی

ههروه ها گه یشت به زانا و شیخه کانی مه ککه و قاهیره و غه ززه. (ابن الحنبلي، ۱۹۷۲، ۱/۱ / ۷۴-۷۸).

له زانیارییه کانی میژوونوو سه ده ده که ویت (ابن العمادي) زانییه کی به هه ره مه نده بوو، ئه وه ی ده رباره ی زانراوه که کئ زانست و زانیاری لئ وه رگرتوو له هه لکی هه له ب و له وانه یشت که هه لکی هه له ب نه بوون به لام له م شاره نیشه جئ بوون وه ک: (الشيخ ابراهيم الكردي، فقيه الیشبکیة م: ۹۳۳/ک ۱۵۲۶ز)، سه ره تایی خویندن و فیروبوونی زمانی عه ره بی لای ئه وه ده ستی کرد، ههروه ها (خليل الله اليزدي م: ۹۰۸/ک ۱۵۰۲ز) کتیبی (شرح القطب على الشمسية) ی له زانستی ژیریژی لای خویند. (البدر السيوفي الاربلي م: ۹۲۵/ک ۱۹۱۹ز) لای ئه وه کتیبی (المطول) و به شیک له کتیبی «العضد» ی خویند. یه کیکی دیکه له شاگرده کانی (المحيوي عبدالقادر الآبار م: ۹۱۴/ک ۱۵۰۷ز) بوو لای ئه وه شه رع و چه ندان بابه تی دیکه ی خویندوو و به هه ره مه نده بووه. به رده وام بوو له سوو ده خشی نی به وه که سانه ی هاتوچووی لایان ده کرد، به تاییه تی له زانسته کانی وه ک رسته سازی، وشه سازی، زمانی عه ره بی، قورتان خویندنه وه، بنه مای شه رع زانی، زانستی فه ره مووده و راقه ی قورتانیان لا خویندوو. (ابن الحنبلي، ۱۹۷۲، ۱/۱ / ۷۸-۷۹).

کاتی که ده ستیکی بالای له زانسته ئایینه کان په یدا کرد، هه لکی ره مه کی به هه له داوان روویان تئ کرد، رۆلیکی گه وه و کاریگه ری له ناو کۆمه لگه هه بوو، پرس و راویژیان پئ ده کرد و فه توای بو بابه ته شه ره ییه کان بو ددان، پئوین و رابه ر و پئشانده ریان بوو، که سیک بوو هه موو ئه وه کارانه ی به خوژیایی و خو به خشی ده کرد، دوای ئه وه ی سه ره کردایه تی فه توادانی مه زه به ی شافعی له هه له ب کۆتایی هات، سه ره قالی وانه گوتنه وه بوو، به دیاریکراوی له مزگه وتی گه وه و خویندنگه ی (العصرونیة) ی هه له ب، هه وه ره ها باوکی که ناوی (الشيخ عبدالرحمن بن محمد، الشيخ زين الدين العمادي الشافعي م: ۸۹۷/ک ۱۴۹۱ز) بوو، یه کیکی له یاریده ره کانی هه مان قوتابخانه. له ره مه زانی سالی (۹۵۴/ک ۱۵۴۷ز) کۆچی په کجاری کرد، له په نای مه قام و پیگه ی ئیبراهیمی له ده ره وه ی ده رگه ی تر به ی گۆرستانی چاکه کاران نیژرا. (ابن الحنبلي، ۱۹۷۲، ۱/۱ / ۷۹-۸۰).

مامۆستامان بوو له زانستی رهوانیژی. وهسف کراوه بهوهی پیاویکی زاهد و ئارامگر و له خواترس بووه، ناوبانگی ده رکردبوو به (ملا موسی الاول الکردي الالائي). له کۆتایی بههۆی توش بوونی به پهتای طاعون، سالی (١٥٢٢/ک٩٣٠ز) له شاری ههلب کۆچی دوایی دهکات و پيش خۆی خیزانهکهی کۆچی دوایی کرد و له گۆرستانی (اولاد الملوک) له دهروهوی ده رگهی (قتسرين) به خاک دهستپێردی. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/٢، ٥٠٣-٥٠٤).

زانایهکی دیکه ی کورد (برهان الدين الكردي القصيري الشافعي، ابراهيم بن أحمد بن يعقوب) ناسراو به فهقیهی (الیشبکیه^{٣٩}). سالی (١٤٤٦/ک٨٥٠ز) له دهروهوی ههلب له گوندیکی سه ره ناوچهی (القصير) له دایک بوو، دواتر له گهه باوکی کۆچ ده کهن بو ههلب و تیايدا نيشتهجن ده بن. لهوئ قورئانی پیرۆز و (الحاوي الصغیر) نه زه رکرد. له دیمه شق و قاهیره و ههلب گۆیستی فهرمووده بوو له لای دهستهیه ک. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١، ٢٢-٢٤).

میژوونووس (ابن الحنبلي) وهسفی دهکات: "که سئیکی تاینپهروهه، هه میشه خهریکی خویندنی قورئان بوو، باوه رپیکراو بوو لای هه موو کهس، زۆر بارگران نه بوو، پۆج سووک بوو لای خه لک و خه رچی زۆر نه بوو، زمان گیراوبوو له ئاست پاشهملهی خه لک، لال له ئاست خراپه کاری، پژد له سه ره فیرکردنی فیرخووانی. شوین ونه زرگهی وانه گوتنه وهی له خویندنگهی (الیشبکیه) بوو لهوئ وانهی به مندالانان دهوته وه و پهروه دهی ده کردن، له بهر پایه به رزی خۆی، پارهیه کی که می به رانبه ره وانه گوتنه وه وه ده رگرت، به لام شانازی پیوه ده کرد، به وه هۆیه شه وه به فهقیهی (الیشبکیه) ناوی رۆیشتبوو، جگه له وه چه ند پاشگر و ناسناویکی تری به دوا که وتبوو به گۆیره ی ئه و شوینانه ی ئی ژیا بوو، وه ک پاشناوی خویندنگهی (الشرقیه^{٣٠}) ومزگه وتی (النارنجه^{٣١}).". (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١، ٢٢-٢٤). بههۆی پیگه زانستییه کهی که سائیکی زۆر سوودیان لئوه رگرت، له هونه ره و مه عریفه کانی به هه ره مندبوون به تاییه ق له زمانی عه ره بی و ژیریژی و ژمیریاری و بیرکاری و زانستی میرات و شه رزانی و شیوازه کانی خویندنه وهی قورئان و راقه ی قورئان. کۆچی دوا بییه کهی له شه وی (١٤ جمادی الاخر)

شاری ههلب زانای کورد (البدر السیوف الاربلي) بوو و له لای (البرهان الدين العمادي) زانستی وه رگرت. لای مامی سه رۆکی دادوه ران (شیخ الاسلام شهاب الدين أحمد ناسراو به ملا حاجي) و زانای دیکه زانستی وه رگرت. به هه ره مند بوو له زانستی عه قلییه کان، شاره زاییه کی ته واوی له بابه ته ئاوه زمه ندییه کان - عه قلییه کان په یادا کرد، به تاییه تی له بواری ئه ستیره ناسی و شیوه گه ری (الهیه شه)، له وکاته ی له خویندنگهی (العصرونیه) ی ههلب بوو له مانگی ره جه ب سالی (١٥٠٤/ک٩١٠ز) شو قه ی کتییی (القصاري^{٣٦}) ی کرد. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١، ٣٦٥).

له خویندنگه ی مار دین سو لتان (قاسم بک بن جهانگیر بن سلطان حسن بک^{٣٧}) ئه رکی مامۆستایه تی وانه بیژی پی سپارد، له نه ریته باوه کانی ده گوتری: هیه چ کات خه نه ره که ی له خۆی جیا نه ده کرده وه ته نانه ت له کۆری ده سه کانی شی. پاشان گه راوه بو (العمادیه) ئامیدی چونکه لهوئ ئه رکی دادوه ری پی سپێردا. به گۆیره ی ئه وه ی له ده ستنووسی خۆی که وتۆته ده ست میژوونووس (ابن الحنبلي) وادیاره گه راوه ته وه ئامیدی هه ره لهوئ پيش سالی (١٥٠٤/ک٩٢٠ز) کۆچی په کجاری کرد. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١، ٣٦٥-٣٦٦، ١/٢، ٢٦٠).

زانایه کی دیکه ی کورد (موسی بن حسن الکردي الالائي الشافعي م: ١٥٢٢/ک٩٣٠ز). سه ره تاي ژیا نی زانستی له شاری مه راغه بوو، له لای دهسته یه ک، ههروه ها له شاری هه ممان لای (الشمس البازلي الکردي)، له مه ککه راقه کردنی (البیضاوی)، ههروه ها له ئه نتاکیه کتییی (شرح التجريد) له گهه په راویزی (متن جغمینی) له گه ردووناسی خویند. دوا ی جیگیربوونی له ههلب به ره ده وام ده بییت له سه ره گرنگیدان به کتیب و له به رگرتنه وه ی کتیبه زانستییه کان، له ریزی زاناکانی ئه م شاره بوو، ئه رکی وانه گوتنه وه ی وه رگرت له زاویه ی (شیخ عبدالکریم الخافي^{٣٨}). له گهه له وه شدا شه ی دای خویندنی زانستی کیمیا و پیوه ندییه کی باشی هه بوو له گهه (موسی بن حسین الالائي الکردي م: ١٥٣٢/ک٩٣٩ز) بو ده ستخستنی ئه م زانسته ها ورپی و هاوکاری یه ک بوون. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/٢، ٥٠٣-٥٠٤). میژوونووس (ابن الحنبلي) له ژیننامه ی ده ئییت،

نەخۆشیه زیانی بە چاوی گەیاندا، هەندیک لە پزیشکەکان ئاگاداریان کردەووە کە ناییت ئاوی بەرکەوویت، بەلام شیخ ئەوێ پەت کردەووە لەبەر دەستنوێژەکانی هەرچەندە لە پرووی شەرەووە پێیئێندراوێ بۆی هەبوو دەسگێلێ (تەیمووم) بکات، دەیوت: ”من چی لە چاوی بکەم، کە دەستنوێژم لەدەست چوو“. لە سالی (١٥٤١/ک١٩٤٨ز). گەرایەووە بەر دلقانی خودی. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١٣٦/١/١ - ١٣٧).

زانایەکی دیکە ی کورد (الشمس ابو عبدالله العيني^(٣٧) الاصل الحلبی الحنفی، محمد ابن الشیخ صالح الفاضل محمد بن محمد بن محمد بن بلال) سالی (١٤٧٠/ک١٨٧٥ز) لە شاری حەلب لەدایکبوو، لای دەستەبەک لە زانا گەورەکان و کەسانی شارەزا زانستە جوړاوچۆرەکانی خۆیئێند. ئینجا سەرقال بوو بە وانهگوتنەووە لە مزگەوتی گەورە حەلب (الاموي) لە پال ئەمەش دانەبەر لە نووسین و فەتوادان تا پیری تەنگی پێهەلچنی لە دوا قۆناغی تەمەنی هەموو تواناکانی چرکەدەووە بۆ نووسین و کتیب دانان لە بواری جیاچاگان، تەنانەت لە بواری سۆفیگەریش، بەلام هیچ نووسینیکی دوا ی مردنی لەو بواری دیارنەما. دوا ئەوێ وازی لە هەردوو خۆیئێندگە (الحلاویة و الشاذبختیة^(٣٨) هینا، زیاتر لە دە سال بەردەوام بوو لە وانهگوتنەووە، زۆر لێنەپراوانە خەمەتی کرد، بە برێ پارەبەکی کەم، بەکێک لەو رووداوێ دلتەزینانە لەو ماوەیە توشی بوو لە دەستدانی کورەبەکی بوو، بەلام لەگەڵ ئەوێش کەسیکی ئۆقرەگرو دامەزراو بوو کارەساتەکان پەکیان نەدەخست، کاتیک خەلکی پارەدار و داراییی حەلب ویستیان هاوکاریبەکی باشی بکەن بەهۆی نەخۆشی کورەبەکی ئەو پەتی کردەووە ئەو هاوکارەبەکی وەرگریت. لە ئاکارەکانی بەرۆژ بەرۆژوو و بە شەو شەو نوێژی دەکرد، هەرگیز دەستی لە پارە و دینار و درهەم نەدەدا، بۆ بابەتی پارە ژماردن و خەرجی ئەو ئەرکەبەکی بە کەسیکی نزیکێ دەسپارد، خاوەنشکۆ و شەوکت و سەنگین بوو، کەسیکی جوانپۆش و کەشخە بوو هەمیشە پۆشاک (طیلسان^(٣٩) ی دەپۆشی. مرۆبەکی خاکی و خۆبەکەمگربوو، دوو سال بەرلەوێ دوانیا جی بیلێت وەسیەتی کرد پەرتوووەکانی وەقفبکریتە سەر ئەهلی زانست و زانین، بەرەبەرە بەسەر

سالی (١٥٢٦/ک٩٣٣ز). لە رۆژئاوای حەلب نێژرا. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ٢٥/١/١ - ٢٦، ٧٨، ٨٤، ١٦٦، ٥٣٣، ٥٦٢، ٧٢١؛ ابن العماد، ١٩٨٦، ٢٦٨/١٠ - ٢٦٩؛ الغزي، ١٩٩٧، ١٠٦/١ - ١٠٧).

زانای کوردی بە پەسەن خەلکی شاری بەدلیس (الشیخ شهاب الدین البدلیسی الشافعی، أحمد أبو رجل^(٣٢) لە حەلب گیرسایەووە، بەکێک لە مامۆستاکانی ئەو شارە بوو، وانهی دەوتەووە لە پێناو پەزنامەندی خۆی گەورەو بیەرانبەر. زانایەکی شەرەزان بوو، لەگەڵ ئەوێ وەستان هەبوو لە پەوانیژبەکی بەلام کۆمەلێکی زۆر لە خەلکی حەلب سوودمەند بوون لە وانهکانی. دەگوتری توندبوو بۆ ئاین، ئەوێ لێ دەگیرنەووە لە کاتی ئەنجامدانی فەریزە حەج لەگەڵ هەندیک لە بازرگانەکانی حەلب دەلێن: (الشیخ شهاب الدین البدلیسی) لەگەڵ ئەو کۆمەلەبە لە مەککە دانەبەزی مکوڕ بوو لەسەر نیشتهجی بوونی لە حەرەمی مەککە پیرۆز و مانەوێ لەبەر گەرما لەناو حەرەمدا و ئامانجی لەم کارەبە دەستەتێناتی پاداشتی زیاتر بوو. شوینی گیرسانەووە و سوودبەخشینی مزگەوتی (تغري بردی^(٣٣) و مزگەوتی (منکلي بغا^(٣٤)) بوو. سالی (١٥٢٦/ک٩٣٣ز) لە شاری حەمما کۆچی دواوی کرد. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١٣٢/١/١ - ١٣٤).

زانایەکی دیکە (الشیخ شهاب الدین الکردی الباکزی الحنفی، أحمد بن الحسين بن محمد بن أبي الوفاء). مرۆبەکی دیندار و باوەرمەندبوو، لە مزگەوتی (الحولیه^(٣٥) مندالانانی حەلبەبی پەروەردە دەکرد، چەندان نەووە سوودیانی لێ بینی لە فێرکردن و پەوانکردنی قورئانی پیرۆز و ئامۆژگاری رێنمووی دەکردن، بەهۆی ئەوێ لە مالباتی ناسراوی ئامیدی بوو، لە ناو خەلک بە مالباتی وەفا ناسرابوون، ئەو ناویش لە باپیرەووە بۆیان ماووەووە، دەگیرنەووە باپیری خاوەنەووە جاخ و گۆتم بەدەست بوو دەرمانی (اللاذن - لادن^(٣٦)) ی دەگرتەووە و قوپی لە زەوی هەلدهگرتەووە خەلکی پێ چارەسەر دەکرد بۆی لەسەر ئەو کارەبوو خەلک فەناعەت و متمانەیان پێبوو. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١٣٦/١/١ - ١٣٧).

شایەنی باسە (الشیخ شهاب الدین) بەکێک لە چاوەکانی توشی نەخۆشیک بوو پێیان دەوت (التوتة) ئەو

دوای ئه وهی دهستیکی بالای له زانست پهیدا کرد، په رتووکیکی دانا له ژیر ناویشانی: «عقود الجمان، فی وصف نبذة من الغلمان» ههروهه کتیبیکی تریش له ژیر ناویشانی: «الروضة الوردية في الرحلة الرومية»، وه کوو (ابن الحنبلي) ده لیت ”وهک یه کیکی له کتیبه گرنگ شاکاره کانی سه رده می خووی مامه له کرا، وهک ئه ستیره دره وشایه وه، گه یشته که شکه شان“. سه ره پای ئه وان له هونراوه دانان دهستیکی بالای هه بوو، له سه رده می خووی هونراوه کانی که وته سه ر زار و زمان. ههروهه قه سیده یه کی به ناوبانگی هه یه به ناوی (مه لیح ره شی پۆشی). (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١، ٢٣٩-٢٦٨؛ به راورد بکه به: العرضي، ١٩٨٧، ٩؛ الحموي دمشقي، د.ت، ١/٢٧٧-٢٨٠؛ البوريني، ١/١٨٠-١٨٦؛ الغزي، ١٩٩٧، ٣-٩٩-١٠٣).

٥. پینجه م: پینشوژ و بانگیژ

ئه وه که سایه تیه کوردانه ی له کتیبی (در الحب) ژینامه یان تۆمار کراوه ئه رکی پینشوژ یان بانگیژیان وه رگرتووه، ئه وانیش (ابوبکر علی بن ابی بکر الحصفی الحجار المعروف بالحصنية (٨٧٠-٩٦٧/ک٩٦٥-١٥٥١ ز) میژوونوسی هه له ی (ابن الحنبلي) له سه ر زاری هه لکی هه له ده گپرتیه وه باوکی نزیکی بوو له (المملک الکامل الايوبي^(٤١)) ی ده سه لاتداری هه سه نکیف، ئه وکاته ی قه ره قوینلوکان (٨١٤-٩١٤/ک٩١١-١٤١١-١٥٠٨ ز) به سه رکردایه تی (سلطان حسن بک ابن قرایلوک^(٤٢)) ناوچه ی جه زیره ی فوراتیان داگیر کرد ئه وه بنه ماله یه کوچ ده که ن بو شار ی هه له ب، دایکی سکی پر بوو به وه، له وئ ه دایک بوو و پئ گه یشت. بووه پینشوژی مزگه وتی بازاری (الحجارین) له هه له ب، وه سفکرایه شیخیکی رووناکییر بوو، خو شه ویست بوو لای گه وره و بچووک هه لک تا ئاستیک متمانه یان پئ بوو هه موو پارونیاژیکیان بووی ده درکاند. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١، ٣٩٦-٣٩٧).

له نئو بنه ماله ی ئه یووپی (زین الدین ابن الامیر ناصر الدین ابن الامیر زین الدین الايوبي الحلبی، منصور بن محمد بن قراکز الاصيل م: ١٥٤٦/ک٩٥٣ ز)، یه کیکی بوو له بانگیژیانی مزگه وتی گه وره ی هه له ب. ده رگه وان و

خوینه وارانی دابه ش کرد له کو تایی ته نیا بریکی ده گمه نی لا ماوه. هه ر له وه کاته ی کوچی کرد له هه له به وه بو مه ککه، ماله که ی بیوو مه کووی خوینده وار وشاگردانی زانست وه ک رووگه روویان تیده کرد. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/٢، ١١٨-١٢١).

میژوونوسی هه له ی (ابن الحنبلي) له باره یه وه ده لیت: ”(الشيخ شمس الدين) بی ئه ندازه زیره ک و ژیربوو، له ئه زبه رکردن بیوینه بوو، رووچوو بوو له بابه ته هه قلییه کان و زمانی هه ره بی، لئ مخابن خالی لاواز و به دبه ختییه که ی ئه وه بوو، هه تی ناخوش بوو که سه نه یده زانی چی نووسیوو، به جوړیک که سه تینه ده گه یشت، تا ئه وه ئه ندازه یه هه تی بی سه رووبه ر نه ده خوینراوه جگه له چه ند که سی ده رووبه ر که شاره زایی تایه تیان له دانراوه ده ستنووسه کانی ئه وه هه بوو، ئه وه ش دوا جار بووه هوی په رشوبلاو بوون و له ناوچوونی ده ستنووس و به ره هه مه کانی.“ (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/٢، ١٢٠-١٢١).

یه کیکی له هه سه له ته کانی له هه موو بوئه و جه ژنه کان له مزگه وتی گه وره ی ئه مه وی له هه له ب له دوا ریز/ واته یه که م به لای خوړئاواوه ده مایه وه، واته ئه وه شوینیه ی که چیگره کانی هه له ب له سه رده می ده وه له تی چه رکه سی نوژیان تیدا ده کرد. له سالی (٩٥٧/ک١٥٥٠ ز) مالاوی له دونیا کرد، له هه له ب سه ری نایه وه له گوړستانی هه جاج به خاک سپێردرا. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/٢، ١٢٠-١٢١).

زانا یه کی دیکه ی کورد (الشيخ شهاب الدين أبو العباس الحصفی الاصل الحلبی الشافعی، أحمد بن محمد بن علی بن محمد بن أحمد)، نه وه ی (أحمد بن يوسف بن موسى السندی ناسراو به ملا حاجي م: ٨٩٤/ک١٤٨٩ ز). سالی (٩٣٧/ک١٥٣٠ ز) له هه له ب له دایک بوو هه ر له ویش نیشه جئ بوو، له ژیر سایه و سییه ری باوکی پیگه شت و گه وره بوو، به زانست و زانیارییه وه خه ریک بوو، لای ده ستیه ک کتیبه جیاوازه کانی زانسته هه قلی و نه قلییه کانی وه رگرت هه موو ئه وه زانستانه ی خویندی مؤله ق تیدا وه رگرت. له سالی (٩٦٤/ک١٥٤٦ ز) وه ک ماموستای وانه پیژ له خویندنگه ی (البلاطية^(٤٣)) له هه له ب ده ستبه کار بوو. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١، ٢٣٩-٢٤٥).

ئاوایی ئاپووره مائیکی پیکهوه نابوو. دهسکراوه بوو له گهڵ ههژار و نه داران خودان دهستیکی بالابوو له زانستی کلام و نهستییه ناسی و پیتناسی و سوڤیگه ری. زیاتر له جاریک سهردانی مائی خوای کرد له پال چه جکردنی له مه ککهی پیروژ ده مایه وه ههروه ها سه فه ری هندستانی کرد، هه ندیک جار بو ماوه یه ک له شه کوه و په ناگه کان خه لوه تی ده کرد به مه بهستی په رستش. یه کیک له به ره مه مانه ی که ده رباره ی سوڤیگه ری نووسیوه به ناو نیشانی «منشأ الأغالیط فی اصطلاح الصوفیه» ده رباره ی بیرو باوه په هه موو نه و بابه تانه ی شه نوکه و کرد که پیچه وانه ی بیرو پرای نه هلی سونه و جه ماعه ن. (ابن الحنبلی، ١٩٧٣، ١/٢ / ٨٢-٨٨).

له گهڵ نه وه ی له هه لبه حه وشه و ته لاریکی فراوانی هه بوو، به لام نه وه هه رزوو چییه پششت و پرووی کرده شاری مه ککه ی پیروژ به مه بهستی نه وه ی فه ر و پیروزی نه و شوینه پیروزی به رکه و پیت پر یاریدا له مه ککه بارگه ی بخا، له وئ مینته وه، به لام که لکه له ی نه وه له سه ری داو پر یاریدا بچته شاری مه دینه له وه ی مینته وه، چووه مه دینه له روژی سیشه مه بیستی مانگی (ذی القعدة) ی سالی (٨٦٣/ک ١٤٥٨) له کاتی گیانسپاردنی خرابووه ناو که ژاوه یه ک چاوی بریوووه گوڤرستانی به قیغ زور لاواز و بیه یز بوو بوو به ده م سه یرکردنی مناره ی مزگه وتی منه وه ره و سه لاوات لیدانه وه گیانی سپارد. پاشان هینایانه مزگه وتی ره وه ی په یامبه ر شووشتیان و کفنیان کرد و نوژیان له سه ر کرد و له به قیغ نیترا. هاوسه ری که چه که ی که ناوی (جلال الدین النصیبی ٨٥١-٩١٦/ک ١٤٤٧-١٥١٠) له قه سیده یه کدا ده یلاوینتته وه به و شیوه به ده ست پی ده کات:

ونبوو و ئاوا بوو خوڤی زانست ئیتر خوڤی گیرا

له دوا ی ئاوا بوونت ئیتر چاوه کانم نایینت

(ابن الحنبلی، ١٩٧٣، ١/٢ / ٨٣-٨٨).

شیخی سوڤی کورد (الشیخ الفقیه علاء الدین الکردي الشراپی الشافعی، علی بن محمد م: ٩٠٥/ک ١٤٩٩). نه وه ی له باره ی زانراوه قوتاییانی زانستی فه رمووده ناسی لای ده گیرسانه وه، له سه ره وه ت و سامانی خوڤی بوڤی خه رج ده کردن، له سه ره دهستی به ناو بانگترین فه رموده ناس و

ده رباری سه روکی قازیان (جمال الدین یوسف الحنفي سبط المقري المحي ابن آجا) بوو، پاشان بووه به بازارگانی قوماش، ماف و پشکداری هه بوو له وه قفی نه وه کانی بنه ماله ی نه یووپی له شاری هه ماما، چونکه باوکی کوری (تازه خاتوون کچی حبیه خاتوون) ی کچی (الملک المؤید اسماعیل الايوبي - أبي الفداء) ی خودان و خاوه نی هه ماما و میژوووه دیارو ناسراوه که ی (تاریخ أبي الفداء). به هوڤی نه و تیکه لی و نزیکیه ی له گهڵ دادوه ری ناوبراو و هه ر چوار قازییه که ی تر له کاروباری داده وه ریدا پاشناوی دادوه ری (زین الدین) ی به سه ردا برابوو، هه رچه نده نه و روژییک کاری دادوه ری و ته نانه ت چییشینی نه کرد بوو. له سالی (٩٥٣/ک ١٥٤٦) له هه لبه کوچی دوا ی کرد. (ابن الحنبلی، ١٩٧٤، ١/٢ / ٤٩٨).

ته وه ری سییه م: ژیننامه ی کورده سوڤیه کان و شیخانی ته ریه ت

هه ره کوو ئاماژه مان بو کرد میژوونووس (ابن الحنبلی) له کتییی (در الحیب) ژیننامه ی هه موو چین و ده سه ته کانی کومه لگه ی هه لبه ی تومار کردووه سوڤی و شیخانی ته ریه ت وه ک چینیکی دیار ئاماژه یان بو کراوه، کوردانی سوڤی و شیخانی ته ریه ت و خاوه ن ته کیه و زاویه کانیش له بیسه نه کراون، له نیویشیان (الشمس المجاهدي الايوبي الحموي الحلبي الشافعي الصوفي) ناسرابوو به (شماعزاده). دوا ی نه وه ی شاری هه لبه ی هه لباژارد بو نیشته جئ بوون ماوه یه ک نه رکی چاودیری خانه ی لیدانی دراوی وه رگرت. نه وه ی تاییه ت به بواری سوڤیگه ری دهستی کرد به ریئوینیکردن و په ره ورده کردنی مورید و شوینکه وتووانی که هه میشه به ده وریه وه بوون. له هه سه له ته کانی پیسه وا و زیهرک و زمان پاراو و جواننووس بوو هه م له په خشان و هه م له هونراوه، بیرتیژ و وریا، خوڤمه شه رب و ئاکار و په فتار په ندبوو، کوڤرو مه جلیس خوڤ و خرۆشاو بوو، وتاره کانی چیژبه خش و سه رنجراکیش بوو، توانایه کی تاییه تی هه بوو له وه لامدانه وه ی پرسپاری خیرا و له نا کاو، قسه له جئ و دانا بوو، جوڤیک له گوڤه گیری له هه لسه و ته کانی هه بوو، چونکه له هه لبه دوور له

میژوونوسی حەلەبی (الشیخ ابی ذر بن البرهان الحلبي م: ٨١٨-٨٨٤/ک١٤١٥-١٤٨٠ز) فەرمودەیی وەرگرت، پڕوانامەیی لەسەر دەستی ئەو وەرگرت لە کتیبی (مصاییح السنه^(٤٣))، ئەم زانا کوردە پێش ئەو کۆچی دوایی بکات کتیبەکانی وەقف کرد لە لای بنەمألەیی بەناوبانگی حەلەب (الشیخ ابراهیم العرضي و نەووەکانی). ئەو کتیبی (در الحب) لە بارەیی ئەم زانا خواناسە کوردە تۆمار کراوە هەرکات خواردنێکی کرپیا ئەو خواردنەیی هەلەبژارد کە مەرۆڤ ئارەزووی نەبوو بۆ خواردنی و هەر کاتیک خواردنێک دەهاتە بەردەمی ئەو خراپ بوو هەلەبژارد نەووەک نەفسی پرایت لەسەر داواکردنی خواردنی چاک، هەمیشە کەسانی دیکەیی پێش خۆی دەخست. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/٢١٨-٩١٩).

لەنێو کوردانی ناوچەیی ئامیدی (زین العابدین بن الحسن بن عبدالله بن عمر بن علی بن عبدالله بن سلیمان بن أحمد ابن الفقيه موسى بن یونس بن علاء الدین بن عبدالله بن القادر بن عبدالوهاب بن حسین ابن الشیخ الیاس بن شیخ علی بن موسی بن جعفر بن خالد بن موسی المسمی بالشمو، المتصل بعاصم بن علی بن عبدالله بن العباس، الجزري، الحزنواني الحزینانی م: ٩٣٧/ک١٥٣٠ز). باب و باپیرانی خەلکی گوندی (فقه موسیان) لە نزیک روبرواری بەکان لە ناوچەیی (ریکان) سەرۆک سەر بەئامیدی. لە ئامیدی ئاموزاکانی رەچەلەکیان گەراندهووە بۆ (قاضي اسماعيل بن محمد العمادي الریکانی) سالی (٨٨٩/ک١٤٧٤ز) دادوهری جەزیرە بوو. پاشان پێنەندی بە یەک بەیەکی دادوهر و جێگرانی کرد، لە نێویان سەرۆکی دادوهران (کمال الدین الربعي الحلبي التادفي الشافعي م: ٩٥٦/ک١٥٤٩ز) مامی میژوونوس (ابن الحنبلي) لە سالی (٩١٢/ک١٥٠٦ز). (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/٢١٦-٦٤٧).

کاتیک کولێرا لە حەلەب بلابوووه، دەستی کرد بە مردوو شووشتن، سەرپەرشتی شوشتنی کۆیلەکانی جیگری سولتانی حەلەب (ازدمر الجركسي م: ٨٩٩/ک١٤٩٣ز) لە ئەستۆی گرت، کە خاوەنی هەزار کۆیلە بوو. هەموو ئەو کۆیلانەیی دەمردن بە دەستی خۆی دەشووشتن ئەو

هەیان بوو بۆ خۆی گل دەدایهوه تا بووه بە کەسێکی سەرمایه دار و زەنگین، لەسەر ئەو کارەیی بەردەوام بوو. سەرەمانیک لە حەلەب ئەلقەیی نەینیی پارێزەری شیخی شیخان، ئینجا بووه شیخی شیخانی حەلەب، لەسەر رێزایی قادری سوهرهوهردی رفاعی بوو، لە سالی (٩٥٠/ک١٥٤٣ز). مۆلەتی شیخایەتی وەرگرت، پۆشاکێ تابهت بە رێزایی قادری پۆشی لەسەر بەرمالی ئەو رێزاهه پوونیشته و پهیمان و بەلێنی وەرگرت، مێزەری رەشی لەسەر نا. پیاویکی زمان پاراو و رەوان و بلیمەت بوو، لە پال زمانی عەرەبی هەردوو زمانی فارسی و تورکیشی دەزانی. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/٢١٧-٦٤٩).

لەنێو کوردانی هۆزی ئالالانی (موسی بن الحسن ناسراو بە عوض بن مسافر بن الحسن بن محمود الکردی الالانی السرسولي الشافعي م: ٩٣٩/ک١٥٣٢ز). گیرساوهی حەلەب، زانست و زانیی لەسەر دەستی کۆمەلێک زانا و مامۆستا دەستخست لەوانه: (ملا محمد ناسراو بە بیر القلعي)، لە خۆیندنگەیی ئامیدی، ئەو خۆیندنگەیی بووه شوینی پێگەیشن و پێگەیاندن و وانەگوتنەوهی، دواتر لەوێ کۆچی کرد و جێهێشت روهی کردە شاری حەمما پێرەوی رێزایی تەسەووپی هەلەبژارد، رێزایی و پێچکەیی (سیدی علوان الحموي) پەسەند کرد، جگەلە لە لایەنی رۆحی زۆر بابەتی هەمەمەجۆری لە خزمەتی خۆیندن سوودی لێینی، پاشان بە مەبەستی چارەسەری چوووه حەلەب و لە خۆیندنگەیی (الشرقيه) مایهوه بەردەوام بوو لە خۆیندن، لە هونەری رەوانبێژی شارەزاییکی تەواوی پەیدا کرد، روهی کردە شاری حەمما، دواي مردنی (شیخ علوان) جارێکی تر گەراپهوه حەلەب لە خانەقایی (الزینبیة^(٤٤)) نیشتهجێ بوو، لەوێ دەستی کرد بە رێنموی و پەرۆردەکردنی مورید و دلسۆزان لە سالی (٩٣٩/ک١٥٣٢ز) بە پەتای کولێرا کۆچی دواي کرد، لە رپورسمیکێ شایسته و شکۆدار بەئامادهبوونی ئاپورەیهک لە جەماوەر نوێزی مردووی لەسەر کرا، لەسەر وەسیهت و پاسپاردەیی خۆی لە گۆرستانی پیاوچاکان لە تەنیشته گۆری یۆقنا نێژرا. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/٢١٧-٥٠٤-٥٠٥؛ الغزي، ١٩٩٧، ٢/٢٤٩-٢٥٠) ؛ ابن العماد، ١٩٨٦، ١/١٠-٣٣٢-٣٣٣).

له نێو کوردانی ناوچهی القصیر (عبدو^(٤٥) بن سلیمان القصیری الشافعی الصوفی الخلوئی م: ١٥٣٧/ک٩٤٤) ز) چەند جارێک چوو هەلب و لای (الشیخ البرهان العمادی) گیرسایهوه. نهژاد و بنهچه و پهسه نایهتی دهگهڕێتهوه بو گوندی (الخینو). له گهه له ئاوه دانی و جوانی گوندهی بهلام جیی هیشته و گواستهیهوه بو گوندی (خربه) له جیای (الاقرع^(٤٦)) خانوکی بو خووی دروست کرد دواتر خه لکانی دیکهش خانویان لهم ناوچه دروست کرد و ئاوه دانیان کردهوه به پیشه ی ئاژه لنداری خه ریک بوو، (ابن الحنبلی) ی میژوو نووس له سه ر زاری چەند که سیکی جیی متمانه که سه ردانی الشیخ (عبدو) یان کردیه ده گه رێته وه "له نزیک ماله که ی خووی ژماره یه کی زور مه رومالاقی به خپو ده کرد له ژماره نه ده هات". له وه که سانه بوو خووی یه کلاکردبووه بو خواپه رستی به راده په کی به رز، مریده کانی جامانه و میژه ریکی ره شیان له سه ر یان ده به ست، ژماره ی مریده کانی زور بوو به لام نه ده گه یشته موریده کانی کوره که ی وه کوو کوره که ی خه ریکی زانسته کان بووه. (ابن الحنبلی، ١٩٧٣، ٨٧٥/٢/١ - ٨٧٦).

له نێو بنه ماله ی شیخ (شیخ عبود) سوڤی به ناوبانگ (أحمد ابن الشیخ عبود بن السلیمان الکردي القصیري الشافعی الصوفی الخلوئی م: ١٥٦٠/ک٩٦٨) ز). دوا ی ئه وه ی فیتری شه رعزانی و شه ریه ته و ته ریه ته بوو، جلی شیخایه تی باوکی که ناوی (الشیخ عبود بن سلیمان الکردي م: ١٥٣٧/ک٩٤٤) ز) بوو پۆشی بووه جینشینی باوکی، به لام باوکی به وه کاره ی پازی نه بوو، هیدایه ته و پینمووی وه رگرت و چوو خزمه تی ده سه ته کانی ماچ کرد، په شیمانی خووی له خزمه تی ده ربری وتۆبه ی له سه ر پچی و سنوور شکینبیه کانی کرد، پاشان سه رقالی فیربوون و به دوا داچوونی زانسته شه ریه کان بوو، زانیارییه کی سنوور داری له زانسته کانی زمانی عه ره بی هه بوو، هه میشه جلیکی به پله و تاجیکی ئاماژه به خش و هیما داری شیخانه ی ده پۆشی هه ل سوکه وت و جووله کانی وه ک پیاویکی دارا و ده وله مه ند بوو، نه ک وه ک شیخیک، هه میشه که سیکی له پشت بوو گوچانیکی بو هه لده گرت، که سیکی میواندۆست ماله که ی خوان و مه کووی ئه وانه بوون که هاتبوونه هه لب، چوار ژن و چوار

که سایه تیه کی دیکه ی کورد (رسول بن خضر الکردي البالکی^(٤٧)) الشافعی م: ١٥٥١/ک٩٥٨) ز) له هه لب گیرسایه وه، باوکی شیخیکی به ناوبانگ بوو خاوه نی زاویه و چه ندان مورید بوو، به لام خووی زیاتر خواپه رستی ده کرد له خانه قای (الزینیه) و (الشیخ عبدالکریم الخافی) بو ماوه ی زیاتر له دوانزه سال، که مکردنه وه ی خواردن و خو بیته شکردن له خووشی ژبان و به خشینی پیوستیه که ی به سه ر هه ژاران و نه داران، له مانگی شه وال سالی (١٥٥١/ک٩٥٨) ز) به نه خووشی دوا ی نوێژی مه غریب کوچی دوا بی کرد. (ابن الحنبلی، ١٩٧٣، ٦٢٧-٦٢٦/٢/١). سوڤیه کی دیکه ی کورد (ابراهیم بن یوسف بن سوار الکردي البنانی^(٤٨)) الخاتونی الحلبی) شافعی مه زه هب بوو، شه رعزانیکی سوڤی و خواناس بوو، دلپاک و سینه پاکژ و سالۆمه ند به ته مه نداچوو بوو، شیخ شه یدای خویندنی کیمیا. پتوه ندی پته وی له گه ل (الشیخ ملا موسی بن حسن الکردي الالانی م: ١٥٢٤/ک٩٣٠) ز) هه بوو هاوړی یه کتر بوون له به ده سه ته یانی ئه م زانسته، بویه کاتیک کوچی دوا بی کرد سالی

کۆری هه‌بوو، کۆره‌کانی‌شی هه‌مووان هاوسه‌رگیریان کردبوو، ئەوانیش توپوتۆ و زوپییه‌تیکى زۆر و زه‌وه‌ندیان نابوووه، به‌به‌رده‌وام ده‌ورووبه‌ری سیخناخ بوو له‌خه‌لکى رێوان ماله‌که‌ی له‌چى‌ای (الاقرع) کاروانسه‌رایه‌ک بوو هه‌میشه په‌نجا شه‌ست میوان و له‌دوورها‌تووی لێ بوو، چیشخانه و نه‌واى هه‌موو خه‌لک بوو، پۆژانه‌یه‌ک (مکووک و نیو^{٥٠}) گه‌نم ده‌خورا و سه‌رف ده‌بوو، نموونه‌ی ده‌سکراوه‌ی و به‌خشنده‌یى بوو، چى‌گه‌ی متمانه‌ی خه‌لکى خه‌لکى ئاواى (القصیر) بوو، وتارو وه‌عزى پيشکەش ده‌کرد پێوه‌ندییه‌کى پته‌و دلسۆزانه‌ی له‌گه‌ل خه‌لکى ناوچه‌که‌ دروستکردبوو، ناوو ناوبانگى به‌باشه‌ پۆشیتبوو، مورید و دلسۆز و جینشین و لایه‌نگرى له‌هه‌موو شوینیک پەیدا بوون. چه‌ندان کار و چالاکی له‌شارى هه‌له‌ب نه‌جام دا جى‌په‌نجه‌ی به‌سه‌ر پۆژگارى خۆى دیار بوو، هه‌میشه مزگه‌وتى هه‌له‌ب (الاموي) جمه‌ی ده‌هات له‌وه‌عز و ئامۆژگارى و کار و چالاکی، یه‌کێک له‌کار و چالاکیه‌کانى کۆبوونه‌وه‌ی بوو له‌گه‌ل (فه‌هاد پاشا م: ١٥٦٠/١٩٦٨ز) سهرۆکی میرانى هه‌له‌ب له‌سالى (١٥٥٦/١٩٦٤ز) هه‌ر له‌و دانیشتنه‌ داواى له‌فه‌هادپاشا کرد بریارێک ده‌ربكات به‌مه‌به‌ستى قه‌ده‌غه‌کردنى بى‌به‌ندوباوى و سۆزانى وزیناکاره‌کانى شارى ئەنتاکیه، که‌تیره‌یه‌ک بوون به‌ناوى (القرجیة - قه‌ره‌ج) کردبوویانه‌ پيشه، فه‌هاد پاشا زۆر رێز و پێزاینى بۆ نیشاندا، دواى ئەم دیداره‌ هه‌فدیتن و دانیشتن و دۆستایه‌تیان به‌رده‌وام بووه. له‌سالى (١٥٦٠/١٩٦٨ز) کۆچى دواى کرد. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ٢٦٩/١/١، ٢٧١).

ته‌وه‌رى چواره‌م: که‌سایه‌تییه‌ کورده‌کان له‌خاوه‌ن

پیشه‌کان و چینی گشتی

ژیننامه‌کانى نێو کتیبى (در الحیب) جوړاو‌جوړن. هه‌موو چین و ده‌سته و کۆمه‌له‌کانى له‌خۆ گرتووه‌ له‌نیویشیان خواوه‌ن پيشه‌ کورده‌کان ئاماژه‌یان بۆ کراوه. ئەو که‌سایه‌تییه‌ کوردانه‌ی له‌کتیبى (در الحیب) ئاماژه‌یان بۆ کراوه (الشیخ شهاب الدین الکردي) شافى‌عى مه‌زه‌ه‌ب، به‌پۆشاک ئەحمه‌دى، له‌یه‌کێک له‌هوجره‌یه‌ک له‌هوجره‌کانى مزگه‌وتى هه‌له‌ب سه‌رقالى کارى دروستکردن و نه‌خشاندى که‌وان (القسي) بوو به‌ئاوژێر، وێپرای ئەمه‌ش

لاى (شیخ عثمان الکردي) ی مامى خه‌ریکی زانست و زانین بوو، لای مامى مایه‌وه‌ تا کۆمه‌لێک ده‌ستخه‌ت خۆش هاتنه‌ لای یه‌کێک له‌وانه‌ باوکى میژوونووس (ابن الحنبلي) بوو، له‌یه‌کێک خه‌سه‌له‌ته‌کانى زۆر گرنگى به‌شروقه‌کردنى کتیبى (بديعية ابن حجة) ده‌دا شاره‌زاییه‌کی وردى ده‌رباره‌ی په‌یدا کردبوو له‌کاتى گه‌توگۆ و مشتومر هه‌میشه‌ له‌به‌رانبه‌ره‌که‌ی ده‌برده‌وه‌ به‌به‌لگه‌ ده‌یسه‌ماند. له‌سالى (٩١٧-٩١٨/١٥١١-١٥١٢ز) مردوووه. هۆکارى مردنه‌که‌ی ده‌وتریت پۆژێکیان خه‌ریکی سه‌ره‌که‌وتنى نه‌ومی دووه‌مى هوجره‌ ده‌بیئت، له‌و ده‌مه‌دا یه‌کێکی تر خه‌ریکی گه‌سک دانى هوجره‌که‌ ده‌بیئت، شتیک له‌په‌نجه‌ره‌وه‌ فرێده‌دات به‌سه‌رى (الشیخ شهاب الدین) ده‌که‌ویئت، به‌رده‌بیته‌وه‌ سه‌ر زه‌وى یه‌کجار ده‌لیئت (الله) ئیتر له‌هۆش خۆى ده‌چیت و چه‌ند پۆژێکی که‌م ده‌ژیت دواتر ده‌مریئت. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١٨٠/١/١).

له‌نیو هه‌ولێرییه‌ نیشته‌جێکانى هه‌له‌ب، ناوى (عبدالله بن محمود الاربلي الحلبى البويضاقي م: ٩٢٣/١٥١٧ز) تۆمارکرایه. حانوتیکى به‌ناوبانگى هه‌بوو له‌بازارۆچکه‌ی علي (سويقيه علي)، هیلکه‌ و باينجانی سورکراوه‌ و تورشیاق لێ ئاماده‌ ده‌کراو ده‌فرۆشرا، به‌پێى گێرانه‌وه‌ی میژوونووسى هه‌له‌بى (ابن الحنبلي) شوینى کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لکى هه‌له‌ب بوو، سه‌ردانیان ده‌کرد بۆ خواردن و به‌سه‌ربردنى کاتیکى خۆش. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ٢٢٤-٧٢٥/٢/١).

هه‌روه‌ها (علاء الدین بن ولي الدین الاربلي ثم الحلبى الطيب) ناسرابوو به‌ (ابن ولي م: ٩٢٦/١٥١٩ز). حانوتیکى هه‌بوو له‌بازارى (الزردکاشية) ی هه‌له‌ب. سه‌رقالى دروستکردنى (الزردیات و اللبوس) بوو. ئەوه‌ی له‌ژاننامه‌ی ده‌رده‌که‌ویئت، له‌پال ئەو پيشه‌ی، نمونه‌ی پزیشکیکی لێها‌تووی نێو کۆمه‌لگه‌ی هه‌له‌بى بوو له‌پزى پزیشکه‌ زيره‌که‌کان له‌زانستى پزیشکی ئەژمارکراوه‌ و پێگه‌یه‌کی تايه‌ه‌تى هه‌بوو له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتداران و خه‌لکى هه‌له‌ب، ده‌ست په‌نگین و لێها‌توو بوو له‌پيشکەشکردنى چاره‌سه‌رى پێویست بۆ ئەو نه‌خۆشانه‌ی روویان تیده‌کرد، له‌سه‌ر ده‌ستى پزیشکیکی عه‌جه‌مى به‌ناوى (أبوکر شاه) پزیشکی خویند. سالى (٩٢٦/١٥١٩ز) له‌هه‌له‌ب کۆچى

دوره^(١). پیاویکی دڤگیر و رۆحسووک، قسه خۆش و گالته باز، قسه له پروو بئ پهرده له گفوتوگۆدا، له ههر شوپنیک و کۆرپیک بوايه ده یکرده به زم و بازارپ خۆی وه ک پرووگه خه لک پرووی تئ ده کرد، گه لیک هۆنراوهی له بهر بوو، له وانه هۆنراوهی شالی- به رامپیلی «الموشحات» و هۆنراوهی دووبه یتی- جووت سه روا به ئاوازه وه له بهر بوو ههروه ها چه ندان شیوه هۆنراوه و هه لبه ستی تر. به پیی گپرانه وه کانی میژوونوسی هه له بی کاتیک له هه له ب ئاکنجی بوو ههر سه رقالی پیشه ی بهرگدووری بوو. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١ / ٦٨٧-٦٩٣).

کتیبی (در الحبب) ژینامه ی هه موو چین ودهسته کانی تيو کۆمه لگه ی له خو گرتوو ه که سانی ناسراو و به ناوبانگ ئاماژه یان بۆکراوه یه ک له و میوزگژه نه ناسراوانه ی ناوی هاتوو ه (محمد الالانی الفرضی المشهور بالبرزة م: ١٥٤٣/٥٩٤٩ ز) ده گه رپته وه بو هۆزی (الالانی) له به ناوبانگترین مۆسیقاری هه له ب بوو ناوبانگی به ولاتی شام و میسر بلاببووه، شاره زایه کی ته واوی هه بوو له هونه ر و زانستی مۆسیقا به تایبه تی له ئامیری سه مته ر (الطنبور) ههروه ها گۆرانی وتن، هه تا سوئانی مه ملوکی (الاشرف قانصوه الغوری ٩٠٦-٩٢٢/١٠٠١-١٥١٦)، داوا ی له جیگری هه له ب (خیر بک ٩١٠-٩٢٢/١٥٠٥-١٥١٧ ز) کرد (محمد الالانی) بو بنیترته قاهیره، ناوبرا له گه ل گروپه هونه ریه که ی چونه دیداری سوئانی غوری، دهستی کرد به ژهننی مۆسیقا به جوړیک کاریگه ری کرده سه ر ههستی و نهستی سوئان. به پیی زانیارییه کانی میژوونوسی هه له بی، (محمد الالانی) له کۆتاییه کانی ته مه نی له کاری هونه ری دوورکه تۆته وه ورووی کردۆته خواپه رستی خۆی سه رقāl کردوو ه به خویندی قورئانی پیروژ تاکۆتایی ته مه نیشی له سه ری بهرده وام بووه. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/٢ / ٣٧٨-٣٧٩).

سه رگوزشته ی که سانی ناودار به تایبه تی ته وانه ی ناته واوی له عه قل و ژیریان هه بووه له بیرنه کراون، ته وه ی ئاماژه ی بۆکراوه (مویسو الکردی) شیتۆکه ی به ته مه ن بوو، له بازاره کان ده خه وت له لای ئاگردانی چیشتلینه ره کان و گوئی به گه رمای ئاگر نه ده دا بهرده وام له بهرده رگه ی

دوایی کرد له لای مامۆستاکه ی له زانستی پزیشکی (ابوبکر شاه) نیژرا. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/١ / ٩١٧-٩١٨). که سایه تی کوردی خه لکی ئامه د (محمد الحلبی المعروف بابن الامدی). یه کیک له بازارگانه هه ره دیاره کانی هه له ب بوو، له رۆژگاری ده سه لاتداریه تی سوئان سه لیم (٩١٨-٩٢٦/١٥١٢-١٥٢٠ ز) ی عوسمانی چوو ه شاری ترابزوون، دوایی ته م سهروه ت و داراییه ی هه ژارکه وت و تووشی ده ستکورتی هات، بووه هه ژارترین که سی موملمانان، باری گوزه رانی بو نزمترین ئاست دابه زی، سهروه ت و سامانیکی زۆری له بازارپ کار له ده ست چوو، به لام له گه ل ته وه شدا وه ک که سیکی وره بهرز و شکۆمه ند و سه ربلند مایه وه. (ابن الحنبلي، ١٩٧٤، ١/٢ / ١٥٩).

بازرگانیکی دیکه ی کوردی ئامه دی له کتیه که دا ناوی هاتوو ه (عبدالغفار بن عبدالله الامدی، ثم الحصني ثم الدمشقي م: ٩٦٦/١٥٥٨ ز) به دارتاشی دهستی پیکرد پاشان بووه یه کیک له بازارگانه هه ره گه وه ره و نقولاکانی رۆژگاری خۆی، دۆست و هاویرپی (سیدی علوان الحموي) بوو، له پرووی سه ليقه و دونیابینییه وه سوڤیانه و دونیانه ویست بوو، له زۆربه ی بۆنه و پروداوه کۆمه لایه تییه کان ئاماده بوو. له سه ر گلکۆی (سیدی علوان) گومه زیکی به رزی بنیاد نا که هاوشیوه ی که شتی نه ندازه کیشی و دیزاینی بو کرد له سه ر شیوه ی گومه زی پیشه وا شافعی دیزاینکراوه وه ک ئاماژه یه ک بو ته وه ی که خاوه نی ته م گۆره که شتی زانست وزانیاری بوو، هه ندیک که س پیرگبوون که ئارامگه که ی نۆژه نبرکرتنه وه ته م گومه زه ی له سه ربکریت و له سه ر شیوه ی که شتییه ک هه لپچنرت، وه ک باسده کریت ته م پرسه مشتومرپیکی زۆری به داوی خۆی داهینا و کۆسپو ته گه ره ی بو دروست کرا. له دیمه شق کۆچی دوایکرد. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١ / ٨١٦-٨١٧).

ژیننامه کانی کتیبی (در الحبب) هه مه جوون، هه موو خاوه ن پیشه کانی کۆمه لگه ی له خو گرتوو ه، له نیویشان بهرگدرووه کان. ته و که سایه تییه کورده ی سه رقالی پیشه ی بهرگدوورین بوو، ناوی (شمس الدین بن عبدالخالق الحصني- الحصكفي الخياط م: ٩٧٦/١٥٥٩ ز) له ناوچه ی خۆی (هه سه نکیف) ناسرا بوو به (ابن دره - باوکی

و هۆزی کورد بوو که ناسنامه و پەسەنایەتی خۆیان پاراستبوو. شانازیان بە کورد بوونی خۆیان دەکرد ناسناوی نەتەووی یان هۆز یا بنەمالەیی خۆیان لە دەست نەدا بوو لەپاڵ ناسناوی نەتەووی کوردی، حەلەبی ناسناوی دوو میمان بوو.

٤. زانیانی کورد سەردەستەیی زانیانی شارەکه بوون، بە دەگمەن لە ژینامەیی زانیەکه بەرچاو دەکەوێ لای زانیەکه یا چەند زانیەکی کورد زانستی وەر نەگرتی. ئەمەش بەرزیی پیگەیی زانستی زانا و ناوداران کورد دەردەخات لە شارەکه، شان بەشانی زانیانی نەتەوکانی دیکە سەرکەوتوو بوون لە پەرەدەکردن و پیگەیانندی نەوێهەکی دەوڵەمەند بە زانست و زانین بەتایبەتی لە زانستە نەقلیەکان. هەر لەم پوانگەیهوه دانەری کتیب پیوهندیەکی پتەوی زانستی لەگەڵ زانیانی کورد پەیدا کرد، لای زانیانی کورد دەرسی خۆیند و زانستی وەرگرتوو هەر هەوا قوتابیان کورد زانست و پروانامەیان لای ئەو وەرگرت.

٥. چاکترە میژوونوسان هەمان پێچکە بگرنەبەر لە نووسینەوهی میژوو، چونکە میژوونوس ژینامەیی هەموو دەستە و چینهکانی نیو کۆمەلگەیی تۆمارکردوو، ئەمەش دەبێتە ئاماژەیکە بۆ نەمیری بیرەوهریهکان، گومانی تێدانیه میلیت مەبەست و ئامانجی میژوو. میژوو لە راستیدا میژووی هەموو خەلکە نەک تەنیا میژووی ژبانی سەرۆک و سەرکرده و پاشایان و ناوداران، لەم بوارهشدا کوردانی نیشتهجێی شاری حەلەب بە چین و دەستە جیاوازهکان لەم تۆمارە میژووییەیی بەرگدروو (ابن الحنبلي) ئاماژەیان بۆ کراوه لە خاوەن پیشە و هەر کەسیکی ناسراو لە کۆمەلگە.

پەراویزەکان:

١. الربعي: ئەم ناسناوه دەگەریتەوه بۆ بۆ هۆزی عەرەبی (ربيعة) که لەناوی (ربيعة بن نزار بن معد بن عدنان) وەرگیراوه لە: (السمعي، ١٩٦٢، ٤/١-٥٣).
٢. التادفي: ئەم ناسناوه دەگەریتەوه بۆ تادف گوندیکە دەکەوتتە دووری چوار فەرسەخ لە حەلەب لەدۆلی (بطنان) لە ناوچەیی

نانەواخانە و خواردنگەکان دەووستە، خواردنی بە دەستی خۆی وەر دەگرت، خاوەن خواردنگەکان نەیان دەگەراندەوه و هەکوو بەرەگەت سەیریان دەکرد. ئەو پێوارانەیی که بینیبیان که بۆ حەلەب دەچوو زۆر بە خێراییی دەرویشت لە پێگە و هەرچەندە پێوارهکان هەوڵیان دەدا پێگە نەدەن بەو خێرایییە بێروت بەلام ئەو هەر پێشیان دەکەوت تادەگەیشته شوێنی مەبەست. سالی (١٥٤٦/١٩٦٣ز) کۆچی دوایی کرد لە دەرهوهی دەرگەیی (النيرب) بە خاک سپێردرا. (ابن الحنبلي، ١٩٧٣، ١/٢ / ٤٩٨-٤٩٩).

ئەنجام

لە ئەنجامی قوولبوونەوه بە ئێو هەردوو بەرگ و بەشی تۆمارە میژووییەکی (ابن الحنبلي) که بە ناویشانی (دُرّ الحَبَب في تاريخ أعيان حَلَب) ه، و خستنهرووی زانیاریەکان دەربارەیی که سایەتییە کوردەکانی ئێو ئەم کتیبە دەرکەوت: ١. کتیبی (در الحباب في تاريخ اعيان حلب) تۆماریکیی میژوویی دانسقیە، زانیاریەکانی پەسەن و نووی و دەگمەن دەربارەیی که سایەتییە کوردەکان، ئەو زانیاریانە لە سەرچاوهی میژوویی دیکە نەهاتوو، بوو تە سەرچاوهی میژوویی بنەپەتی بۆ میژوونوسانی دواي خۆی. سەبارەت بە کورد یەکەم سەرچاوهی لە میژووی سەدەکانی ناوهراس ت ئاماژەیی بە هۆزی (بزینی)ی کوردی کردوو.

٢. ئەگەرچی ژینامەیی که سایەتییە کوردەکان لەم کتیبە نزیکەیی چل که سایەتی کورد دەبێت بە ژمارە زۆر نیە بەلام وردەکاری تەواوی دەربارەیی که سایەتییە کوردەکان لەم شارە تۆمارکردوو هەر لەناو و ناسناو و سالی و شوێنی لەدایک بوون و کۆچکردنی بەووردی هەر هەوا ئەرک و پیشەیی خاوەن ژینامەکه و تەواوی وردەکاریەکانی ژبانی خراوتە روو. ئەو وردەکاریانە لە سەرچاوهی دیکەیی تۆمارنە کراوه.

٣. کورد لە شاری حەلەب و هەکوو یەکیک لە پێکھاتەیی نەتەووی شارەکه بە ئەرکی خۆیان هەلساوان لە خزمەتکردنی شارستانیهتی ئیسلامی. ئەم شارە مەلەبەندی چربوونەوهی چەندان مالبات و خانەواده

ژماره له هه موو هۆزه کوردیه کان زۆردترن، له تێو کوردیه کان نزیکه ی سێ ههزار شه رکه ریان هه بووه ده سه لاتیان به سه ر ناوچه شاخویه کانی تێوان باشووری جه زیره ی بۆتان و پوژوه لاتی رووباری دیجله هه بوو، ئه و ناوچانه ئه مرۆ به قه زای زاخۆ ده ناسرێن. (العمری، ١٤٢٣هـ، ٣/٢٧٢؛ زرار صدیق توفیق، ٢٠١٠، ١٦٦-١٦٢؛ زرار صدیق توفیق، ٢٠٠٠، ١٠٦/١٣٢).

١٢. العباسی: له ئاماژه یه کی کورتی (ابن الحنبلی) هاتوو ه بنه چه ی ده گه ریته وه بۆ عه ببا سی مامی پیغه مبه ر (سلّوی خوی لیبت) . له پراستیدا گه پرا ندنه وه ی بنه چه و نه ژاد بۆ بنه ماله ی ئومه وی و عه ببا سی بنه مایه کی دروست و زانستی نیه، ئه م بانگه شان ه بۆ به پیرو زکردنی خۆیان و بنه ماله کانیان بوو. (همزه کاکه یاسین، ٢٠١٤، ١٠١). ئه م بۆچوو نه دووره له راستیه وه ئه مانه نه ژادیان کورده و ده گه ریته وه بۆ هۆزی سن دی به ناویانگ. ههروه ها به پیی زانیاریه کانی میژوو ی نووسی دیمه شقی له ژینامه ی نه وه یه کیان ئاماژه ی به وه کردوه که ئه و بنه ماله یه له بنه پره تدا کوردن و له سه ر په ی ره وی مه زه به ی شافعی له کوندا باب و با پیرانیان کوچیان کردیه بۆ حه له ب و به شیخ له نه وه کانیان له دیمه شق نیشته جی بووینه. (البورینی، ١٩٦٣، ٢/٢٧).

١٣. خویندنگه ی العادلیه: له ده قه که ده رده که وئ مه لیك العدل بن ابی بکر الایوی له حه سه نکیف بنیاق نا. (ابن الحنبلی، ١٩٧٢، ٢٠٢/١١٠٢ په راویزی ژماره ٧).

١٤. تحفة الفوائد لشرح العقائد: ئه و کتیبه بریتیه له په راویزنوو سییه ک بۆ په رتووکی (العقائد النسفیة) ی پاقه ی (التفتازانی م: ٥٣٨/١١٤٣ز). (حاجی خلیفه، ١٩٤١، ٢/١١٤٦).

١٥. کشف الدرر فی الشرح المحرر: له دانراوی پیشه وای پاره وه ی شافعی (أبو القاسم الرافی القزوینی م: ٦٢٣/١٢٢٦ز). (حاجی خلیفه، ١٩٤١، ٢/١٦١٢).

١٦. الرافی والنووی: دوو له پیشه وای گه و ره کانی مه زه به ی شافعی. الرافی (م: ٦٢٣/١٢٢٦ز) و النووی (م: ٦٧٦/١٢٧٧ز). به هره مه ند بوو له فه رموو ده و شه رعناسی. (الزکلی، ٢٠٠٢، ٤/٥٥-٥٦، ١٤٩/٨-١٥٠).

١٧. العصرونیة: له قوتابخانه به ناوبانگه کان بووله تێو شاری حه له ب، له وکاتی ئه و خویندنگه و زانستگه یه پیشکه وترین و نایابترین بوو له ناو ته وای خویندنگه کان خاوه نی ناویکی دره وشاوه بوو گه و ره ترین و شاره زاترین ماموستا و شه رعزان له وییوون، نزیکه ی بیست یاریده ر (معید) کاریان تیدا ده کرد تایه ت بوو به خویندنی مه زه به ی شافعی، ناسرابوو به العصرونیة له به ر ئه وه ی (شرف الدین ابن ابی عصرون) یه که م که س بوو له م مزگه وته ده سته

بزاعة. (یاقوت الحموی، ١٩٩٥، ٦/٢؛ ابن الحنبلی، ١٩٧٣، ١/١٦١/٦ په راویزی ژماره ١٣).

٣. القادری: ئه م پێنازه سو فیگه ریه ده گه ریته وه بۆ (عبدالقادر الکیلانی ٤٧١-٥٦١/ک ١٠٧٧-١١٦٦ز). (الغزی، ١٩٩٧، ١/٢٥١-٢٥٢).
٤. العمادی: ئه م ناوه ده گه ریته وه بۆ ئامیدی یه کتیک له شاره کانی مووسل بوو له به شی باکووری، له قه لاکانی هکاری بوو. (یاقوت الحموی، ١٩٩٥، ٤/١٤٩).

٥. القصیری: ئه م ناوه ده گه ریته وه بۆ ناوچه ی القصیر له ناوچه ی چیا ی (السمعان)، له حه له ب (٢٧٠کم) له حه له ب دووره، به رێگه یه گی خۆل به حه له ب به ستراوه ته وه. (الحنبلی، ١٩٧٢، ١/١٦٩/٢٦٩، په راویزی ژماره ٢) وه رگیاره له: التقسیمات الاداریه، ص ٣١٥). شاروچکه یه کی گری دراوی ئه نطاکیه بوو له روژئاوای حه له ب، قه لیه کی پته وی هه یه هه ر به م ناوه ناسراوه، سالی (١٣٦٧/ک ٦٦٦) له رووی کارگریه وه خرا سه ر حه له ب، ئه م شاره گرنگترین مه لبه ندی بلا بوونه وه و نیشته جی بوونی کورد بووه. ابن الجیعان، ١٩٨٤، ٦٠).

٦. الباکزی: باکزی یا باکرا گوندی که له ناوچه ی (القصیر) ی گری دراوی حه له ب. (ابن الحنبلی، ١٩٧٢، ١/١٣٦).

٧. الآلانی: ئالانی: ناویکی کۆنه له میژوو ی کورد دا، مه می ئالان پاله وانی داستانی کوردی (مه می ئالان) ه، (ئالانی) یه ک له شاروچکه کانی کوردستانه، که مه غۆله کان له سه رتای ده سه لاتیان دروستیان کرد بووه قه لا و ناحیه یه ک سه ر به ویلایه تی درتنگ (حلوانی کۆن). ئالانی تایفه یه کی کوردن له شاری حه له ب ئه ندامانی سه ر به تایفه کوردیه پۆلی به رچاویان هه بووه. (ابن الحنبلی، ١٩٧٣، ١/٢٥٤؛ زرار صدیق توفیق، ٢٠١٠، ٣٠).

٨. الحصکفی: ئه م ناوه ده گه ریته وه بۆ حصن کیف، یه ک له قه لا و شاره به ناوبانگه کانی دیار بکه ره له هه ری می جه زیره، مه لبه ندی ژماره یه ک هۆز وه سه ردار ی کورد بووه، له به ناوبانگ ترین هۆزه کوردیه کان مه رانی، به شنه وی، ورشان، شکاک و چه ندان هۆزی دیکه. (یاقوت الحموی، ١٩٩٥، ٢/٢٦٥؛ بنگلی، ٢٠٠٥، ١٨٤).

٩. المسایرة: په رتووکی (المسایرة فی العقائد المنجیة فی الاخرة) تابه ت به بواری بیروباوه ر، له دانراوه کانی (شیخ الامام کمال الدین محمد بن همام الدین م: ٨٦١/ک ١٤٥٧ز) ناسراو به (ابن الهمام). (حاجی خلیفه، ١٩٤١، ٢/١٦٦٧).

١٠. الزغل-زیف النقود - ساخته کاری له دراو: بریتی له فیلک کردن له دراو به که مکردنه وه ی رێژه یه ک کانزا به نرخه که یا که م کردنه وه ی کیشی دراوه که. (طرخان، ١٩٦٨، ٥٢٣).

١١. السن دی: یه ک له هۆزه کوردیه گه و ره کانی کوردستانه، ”به

قوینلو- مەری سپی) لقی ماردین و ئامەد، سالی (١٤٨٧/ک/٨٩٣ز) حوکمی وەرگرت بەردەوام بوو تاكو سالی (١٥٠٢/ک/٩٠٨). (زامباور، ١٩٥١، ٣٨٥/٢).

٢٨. زاویەى (الشیخ عبدالکریم الخافی): پەناگە وگۆشەى الشیخ عبدالکریم الخافی، ناسراو بە گۆشەى الکریمیە، ئەو گۆشەیه دەگەریتەووە بۆ (الشیخ عبدالکریم الخافی الصوفی م: ١٤٧٩/ک/٨٨٤ز)، شوینی ئەو گۆشەیه دەکەوتتە گەرەگی دەرگەى باب قنسرین لە بەرانبەر گەرماوی (الجوهري)، لە کۆندا مزگەوتتیکى بە ناوبانگ بوو بە ناوی مزگەوتی (المحصب) لە سەر یەک لە دەرگەکانی نووسراوە لە سەر دەمی صلاح الدین ئەبووی کاری نوێکردنەووە بۆ ئەنجام دراوە. (الغزي، ١٩٩٨، ٩٧/٢؛ الطباخ، ١٩٨٩، ٣٠٣/٥؛ طلّس، ١٩٥٦، ٩٢).

٢٩. خۆیندنگەى الشبکیة: ئەم قوتابخانەیهش دەکەوتە کۆتایی بازاری النشابین لە حەلب لە لایەن ئەمیر یشبک سالی (٨٢٤/ک/١٤٢١ز) بنیات نرا. (سبط ابن العجمي، ١٩٩٦، ٤٢٧/١؛ الغزي، ١٩٩٨، ٦٣/٢؛ قلعة جي، حامد صادق، ٢٠٠٦، ١٣١).

٣٠. خۆیندنگەى الشریقة: دەکەوتتە سویقیە حاتم، سالی (٥١٧/ک/١٢٤٢ز) لە لایەن (الامام شرف الدین أبو طالب عبدالرحمن ابن العجمي) بنیات نرا، وە قفییکی چاکى بۆ دابین کرا. (ابن الشحنة، ١٩٨٤، ١١٢؛ طلّس، ١٩٥٦، ٩٠).

٣١. مزگەوتی النارنجة: دەکەوتتە بازارۆچکەى علي لە حەلب لە لایەن (الشريف أبو المنصور سعيد بن عبدالله بن محاسن بن صالح) ئاواکرا. (الغزي، ١٩٩٨، ١٨٩/٢؛ طلّس، ١٩٥٦، ٢٠٧).

٣٢. أبو رجل: ئەوێ لە بارەى تاییه تهنه نیدیەکانی جەستەى تۆمار کراوە پەنگی پەشتالە بوو، یەک لە قاچەکانی زۆر ئاوساوە گەورە بوو بوو بۆیە ناسناوی خاوەن پێتەکە (أبو رجل) بوو. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١٣٤/١/١).

٣٣. مزگەوتی تغري بردي: ئەم مزگەوتە ناسرابوو بە ناوی (تغري بردي) ی جیگری سولتان لە حەلب. لە نزیک گەرەکی تورکمانەکان سالی (٧٩٦/ک/١٣٩٣ز) بنیات نرا لە لایەن (ابن طومان). (ابن الشحنة، ١٩٨٤، ٧٣؛ طلّس، ١٩٥٦، ١٥٣).

٣٤. مزگەوتی منکلي بغا: بە مزگەوتی پۆمیش ناسرابوو، جیگری سولتان لە حەلب (منکلي بغا الشمسي) سالی (١٣٦٥/ک/٧٦٨ز) بنیاتی نا لە نزیک دەرگەى قنسرین، لە باشترین مزگەوتەکان بوو ئاواکرا بە شێوازیکی تۆکمە، سبط ابن العجمي، ١٩٩٦، ٢٤١/١-٢٤٢؛ ابن الشحنة، ١٩٨٤، ٧٣).

٣٥. مزگەوتی الحولية: زانیاری تۆمارکراو لە بارەى نیه.

٣٦. اللادن: جۆرە دەرمانتیکى شیدارە لە کاتی لە وپانی بزنی بە

بە وانه وتنەووە کرد. (ابن العديم، ١٩٩٦، ٣٣٢؛ ابن الشحنة، ١٩٨٤، ١١٠؛ طلّس، ١٩٥٦، ٢٢٦).

١٨. شیخ بدر الدین الشافعي السیوفی: لە بارەى ژبان و پێگەى ئەم زانیایە پروانە توێژینەووە (یحیی، ٢٠٢٢، ٢١٣/١/٥-٢٤٨).

١٩. کيخيا: یا کتخدا یا کتخدای - کویخا: دوو زاراوەى فارسى، بە کاردەهێنرا بۆ خاوەن پۆستە سیاسىەکانى وەکوو جیگر یا بەرپۆهەبەرى کاروبارەکان. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١٠٢/١/١) پەراوێزی ژماره (١).

٢٠. (محمد بن محمد بن داود البازلي الكردي، کمال الدین) زانیایەکی پایەبەرز و پێگەیهکی دیاری هەبوو، جیگرایەتی قازیهتی لە دیمەشق وەرگرت لە گەل شیخایەتی خۆیندنگەى (الشامیة). لە دیمەشق کۆچی دوایی کرد پۆزی (شەممە/ نۆز دەى شەوال) سالی (٩٢٣/ک/١٥٢٦ز) لە کاتیکدا باوکی لە زیاندا بوو. (الغزي، ١٩٩٧، ١٩/١-٢٠).

٢١. خۆیندنگەى المخلصیة: لە سەرچاوەکانی بەردەست هیچ زانیاری دەربارەى ئەم خۆیندنگەیه بەردەست نەکەوتوو.

٢٢. خۆیندنگەى الحلاویة: دەکەوتتە گەرەکی (جب اسد الله) لە حەلب، لە کۆندا کلێسە بوو دایکی ئیمپراتۆر (قسطنطین) ی گەورە بنیاتی نا، بنەمألەى (الخشاب) لە حەلب کردیانە مزگەوت دواتر مەلیک (نور الدین محمود) نۆزەنى کردەووە و چەند خانوویکی تیدا بنیات نا بۆ مانەوێ زانیان. (الغزي، ١٩٩٨، ١٢/١٦٧-١٦٨).

٢٣. چاودێری وەقفەکان - ناظر الاوقاف: لە ئەرکە بەرزەکان بوو لە سەر دەمی مەمالیک بۆ چاودێریکردنی خەرچی وەقفەکان لە مزگەوتە بچوک و گەورەکان و خانەقا و پەناگە و گۆشە ئایینیەکان (الربط و الزوايا) و قوتابخانەکان، لەو زەویانەى بۆیان تاییهت و دابینکرا بوو لە سەر تاسەرى حەلب، ئەو کەسەى بۆ ئەم پۆستە هەلده بژێردرا لە لایەن جیگری سولتان لە حەلب دەست نیشان دەکرا. (القلقشندي، ١٩٨٧، ٢٢٧/٤، ٣٩).

٢٤. ملا محمد بدلیسی: أبو الفضل محمد بن ادريس البدليسي م: ٩٨٢/ک/١٥٧٤ز) دانەرى پەرتووکی (قصص الانبياء). (البغدادي، د.ت، ٢٢٨/٤).

٢٥. ملا محمد بیر قلعي: لە سەرچاوەکانی بەردەست هیچ زانیارییەکی لە بارەى تۆمار نەکراوە.

٢٦. کتیبی (القصارى) لە دانراوەکانی (ابن حجر العسقلاني م: ٨٥٢/ک/١٤٤٨ز) تاییهت بەزانستی (الصرف). (حاجي خليفة، ١٩٤١، ١٣٢٧/٢).

٢٧. قاسم بن جهانگیر بن سلطان بن حسن بک: لە میرەکانی ئاق

کۆمهک وان، به ناوی گونده کهیان بآلکان ده ناسرین. (العمری، ١٤٢٣، ٣/٢٦٧؛ زرار صدیق، ٢٠١٠، ٣٧).

٤٨. البنانی: ئەم ناوه ده گه پێتهوه بۆ گوند (بنان) که سه ره به ئیداره ی چپای (سمعان) بوو، (٤٣کم) له حه له ب دووره. (ابن الحنبلي، ١٩٧٢، ١/١٤٤/١١ په راویزی ژماره ٢) وه رگیراه له التقسیمان الاداریه، ٣١٣).

٤٩. میژو نووس (الغزي م: ١٠٦١/ک/١٦٥٠) به ناسناوی کوردی ژیننامه ی تۆمار کردوو. بروانه: (الغزي، ١٩٩٧، ١٥٥/٢).

٥٠. مکوک: واته ربه: له پێوانه ی سووری ده کاته ده کاته (١٩ سنبل)، هه ره سنبلێک ده کاته یه ک و نیو په تل، هه ره پهلێک ده کاته (٣،٢٠٦ کغم) گهنم. (قالتر هنتس، ١٩٧٠، ٦٣، ٧٨).

٥١. (ابن دره - باوکی دوره) به دوور نازانری له وشه ی (به رگدورین - دوورین) وه رگیرابی، ئەو ناسناوه کورتکراوه ی ناوی پێشه که ی بووبن که به رگدوورین بوو.

لیستی سه رچاوه کان

یه که م: سه رچاوه په سه نه کان

البورینی، حسن بن محمد البورینی (م: ١٠٢٤/ک/١٦١٥ز)، (١٩٥٩)، تراجم الأعیان من أبناء الزمان، تحقیق: صلاح الدین المنجد، دمشق. ابن الجیعان، شرف الدین یحیی بن المقرئ (ت: ٨٨٥هـ/١٤٨٠م)، (١٩٨٤)، القول المستطرف فی سفر مولانا الملک الاشرف او (رحلة قایتبای الی بلاد الشام سنة ٨٨٢هـ/١٤٧٧م)، تحقیق: عمر عبدالسلام تدمری، لبنان.

حاجی خلیفه، مصطفی بن عبدالله (ت: ١٠٦٧هـ/١٦٥٦م)، (١٩٤١)، کشف الظنون عن اسامی الکتب و الفنون، منشورات مکتبه المثنی، بغداد.

الحموی دمشقی، محمد أمین بن فضل الله بن محب الدین بن محمد المحبی الحموی الأصل، الدمشقی (المتوفی: ١١١١هـ)، (د.ت)، خلاصه الأثر فی أعیان القرن الحادی عشر، دار صادر، بیروت.

ابن الحنبلي، رضي الدين محمد بن ابرهيم بن يوسف الحنبلي (ت: ٩٧١هـ/١٥٦٣م)، (١٩٧٢، ١٩٧٣، ١٩٧٤)، در الحبب فی تاریخ أعیان حلب، تحقیق: محمود أحمد الفاخوري ويحيى زكريا عبارة، دمشق. ابن الحنبلي، رضي الدين محمد بن ابرهيم بن يوسف الحنبلي (ت: ٩٧١هـ/١٥٦٣م)، جهود ابن الحنبلي اللغوية مع تحقيق كتابه عقد الخلاص في نقد كلام الخواص، (١٩٨٧)، تحقيق: نهاد حسوي صالح، مؤسسة الرسالة، بيروت.

الخفاجي، شهاب الدين أحمد بن محمد بن عمر الخفاجي (ت: ١٠٦٩هـ)، (١٩٦٧)، ریحانة الألبا وزهرة الحياة الدنيا، تحقيق: عبدالفتاح محمد الحلو، مطبعة عيسى البابي الحلبي، حلب.

سبط ابن العجمي، أحمد بن إبراهيم بن محمد بن خليل، موفق

مووی بزنه وه ده نووسیت بۆ گیریوون و ئیسهال بوون باشه. (الفیروزآبادی، ٢٠٠٥، ١/١٢٣٠).

٣٧. العینی: ئەم ناوه ده گه پێتهوه بۆ شار ی میژووی (رأس العين - سه ری کانی) له هه ری می جه زی ره ی فوراتی. (یاقوت الحموی، ١٩٩٥، ٣/١٣).

٣٨. خویندنگه ی الشاذبختیه: له خویندنگه کۆنه کانی شاره حه له ب بوو له لایه ن (الامیر جمال الدین شاذبخت الاتابکی الهندی) ی جیگری (ملیک نور الدین محمود) سالی (١١٩٣/ک/١١٩٣) بنیات نرا له ناوه پراستی بازاری (الزرب) له پۆژئاوا قه لای حه له ب، میژو نووس (ابن العديم م: ٦٦٠/ک/١٢٦١) له و خویندنگه یه ده رسی خویند. (ابن الشحنة، ١٩٨٤، ١١٦؛ الغزي، ١٩٩٨، ٧٨/٢).

٣٩. پۆشاک ی طیلسان: جلوه رگی نه ته وه ی عه جه م بوو، په نگی سه وز بوو له لایه ن خه لکانی تاییه ت له زانا و شیخ و پایه به رزان ده پۆشرا، (أدي شیر، ١٩٨٨، ١١٣).

٤٠. خویندنگه ی البلاطیه: ده که ویتته ده ره وه ی ده رگی المقام، له پۆژه لاتی زاویه ی خایر بک، الامیر حاج البلاط دوادار میر اینال، جیگری سوئتان له حه له ب بنیاتی نا. (ابن الشحنة، ١٩٨٤، ٣٣٦، طلس، ٢٥٠).

٤١. الملک الکامل: له زنجیره ی بنه ماله ی ئه یوو یه کانه که ده سه لاتداری حصن کیفا بوون، سالی (١٤٥٢/ک/١٤٥٢) ده سه لاتداری حصن کیفا بوو. (زامباور، ١٩٥١، ١/١٥٩).

٤٢. سلطان حسن بک: (سلطان حسن بک بن قریلوک ٨٢٨-٨٨٢/ک/١٤٢٤-١٤٧٨ز) له میره کانی ئاق قوینلوی فه رمان په وای عیراق و ئازربایجان و دیاربکر. کۆتایی به ده سه لاتی بنه ماله ی ئه یوو ی له حصن کیفا هینا. (زامباور، ١٩٥١، ٢/٣٨٤).

٤٣. مصابیح السنه: له دانراوی پێشه وا (حسین بن مسعود البغوي م: ٥١٦/ک/١٢٤١). (حاجی خلیفه، ١٩٤١، ٢/١٦٩٨).

٤٤. شینخایه تی الزینیه: ئه رکی شینخایه تی و گه وریه تی خانه قاکان له ئه رکه ئاینیه به رزه کان بوو، له سه رده می مه مالیک. (القلقشندی، ١٩٨٧، ٣٩/٤). سه باره ت به خانه قای الزینیه: باله خانه یه کی فراوانه، ده که ویتته به رانه ره خانه قای الناصریه له پۆژه لاتی قوتابخانه ی الهاشمیه. (الغزي، ١٩٩٨، ٢/١١٤-١١٥).

٤٥. میژو نووسی دیمه شقی ئاماژه ی بۆ ئه وه کردوو ناوی (عبدو) له بنه په تدا (عبدالرحمن ه)، کورده کان بۆ ناوی (عبدالرحمن یا عبدالرحیم) ناوی (عبدو) به کار ده هینن. (العرضي، ١٩٨٧، ٨٩).

٤٦. الاقرع: له چیاکانی ئه نطاکیه ی گریدراوی حه له ب بوو، ده که وته باکوری پۆژئاوا ی حه له ب، ناسراوه به الاقرع له به ره ئه وه ی هیچ گۆ و گیاهه کی لئ ناو یوت. (ابن العديم، د.ت، ١/٤٤١).

٤٧. البالکی: گروپێکی به ژماره که م ده دریتته پال زه رزاری، بۆیان وه ک

یاقوت الحموي، شهاب الدين بن عبدالله (ت: ٦٢٦هـ/١٢٢٩م)، (د.ت)، معجم البلدان، دار صادر، بیروت.

دووهم : ژێدهره كان

أدي شير، (١٩٨٨)، كتاب الالفاظ الفارسية المعربة، الطبعة الثانية، القاهرة.

البغدادي، اسماعيل بن محمد أمين بن مير سليم الباباني البغدادي، (ت: ١٣٩٩هـ)، (د.ت)، ايضاح الممكنون في الذيل على الكشف الظنون عن السامي الكتب والفنون، بيروت.

بنگلي، سيان حسن علي، حصن كيفا دراسة في تاريخها السياسي والحضاري (١٢٠٠-١٣٠٠م)، (٢٠٠٥)، دارسبيريز للطباعة والنشر، دهوك. زامباور، (١٩٥١)، معجم الانساب والاسرات الحاكمة من التاريخ الاسلامي، ترجمة: زكي محمد بك وحسن أحمد وآخرون، مطبعة جامعة فؤاد الاول، القاهرة.

الزركلي، خيرالدين، (٢٠٠٢)، الأعلام، دار العلم للملايين، بيروت.

الطباخ، محمد راغب الحلبي، (١٩٨٩)، أعلام النبلاء بتاريخ حلب الشهباء، صححه وعلق عليه: محمد كمال، دار القلم العربي، ج٥، ج٦، حلب.

محمد أسعد طلس، (١٩٥٦)، الآثار الاسلامية والتاريخية في حلب، مطبعة الترقى، دمشق.

محمد كرد علي، محمد بن عبد الرزاق (ت: ١٣٧٢هـ)، (١٩٨٣م)، خطط الشام، مكتبة النوري، ط٣، دمشق.

محمد رواس قلججي و حامد صادق، (١٩٨٨)، معجم لغة الفقهاء، بيروت.

كحالة، عمر رضا، معجم المؤلفين، (د.ت)، دار احياء التراث العربي للطباعة والنشر، بيروت.

زرار صديق توفيق، (٢٠١٠)، هۆزو دهسه لاته هۆزه كيه كان هۆزه كيه كان كورديهه كان چاخى ناوه راست، وه رگيراني: ئيدريس عه بدولا مسته فا، ده زگاي موكراني، هه وليتر.

زرار صديق توفيق، (٢٠٠٠)، اماره زاخو المهرانية، مجلة مه تين، (دهوك) ، العدد : ١٠٦.

همزه كاكه ياسين، (٢٠١٤)، كورد له كتيبي (مسالك الابصار في ممالك الامصار) ابن فضل الله العمري، تيزي دكتورا، كوليژي ئه دهه بيات، زانكو سلاه دهدين، هه وليتر.

فالتر هنتس، (١٩٧٠م)، المكاييل والاوزان الاسلامية وما يعادلها في النظام المتري، ترجمة: امل العسلي، عمان.

يحيى، سازگار عثمان، (٢٠٢٢) ، البدر السيوفي الاربلي رۆلى له زانست و فتوا، گۆڤارى تويزهه - زانكو سوران، (سوران: ٢٠٢٢). ژماره (٥).

الدين (ت: ٨٨٤هـ/١٤٧٩م)، (١٩٩٦م)، كنوز الذهب في تاريخ حلب، دار القلم، حلب.

السخاوي، شمس الدين ابو الخير محمد بن عبد الرحمن بن محمد (ت: ٩٠٢هـ /١٤٩٧م)، (د.ت)، الضوء اللامع لأهل القرن التاسع، دار مكتبة الحياة، بيروت.

السمعاني، عبد الكريم بن محمد بن منصور التميمي السمعاني المرزوي، أبو سعد (ت: ٥٦٢هـ/١١٦٦م)، (١٩٦٢م)، الأنساب، تحقيق: عبد الرحمن بن يحيى المعلمي اليماني وغيره، مجلس دائرة المعارف العثمانية، حيدر آباد.

ابن العديم، أبو القاسم كمال الدين عمر بن احمد بن هبة لله الحلبي (ت: ٦٦٠هـ/١٢٦١م)، (د.ت)، بغية الطلب في تاريخ حلب، تحقيق: سهيل زكار، دار الفكر للطباعة والنشر، بيروت.

ابن العديم، أبو القاسم كمال الدين عمر بن احمد بن هبة لله الحلبي (ت: ٦٦٠هـ/١٢٦١م)، (١٩٩٦)، زبدة الحلبي في تاريخ الحلبي، وضع حواشيه، خليل المنصور، دار الكتب العلمية، بيروت.

العرضي، أبو الوفاء بن عمر الحلبي العرضي (ت: ١٠٧١هـ/١٦٦٠)، (١٩٨٧)، معادن الذهب فى أعيان المشرفة بهم حلب، حققه و شرحه: الدكتور محمد التونجى، حلب.

ابن العماد الحنبلي، ابو الفلاح عبد الحي (ت: ١٠٨٩هـ/١٦٧٨م)، (١٩٨٦)، شذرات الذهب في أخبار من ذهب، تحقيق: محمود الأرناؤوط، دار ابن كثير، بيروت.

العمري، شهاب الدين احمد بن يحيى بن فضل لله (ت: ٧٤٩هـ/١٣٤٨م)، (٢٠٠٠)، مسالك الأبصار في ممالك الأمصار، تحقيق: أحمد عبد القادر الشاذلي، ابو ظبي.

الغزي، نجم الدين (ت: ١٠٦١هـ/١٦٥٠م)، (١٩٩٧)، الكواكب السائرة بأعيان المائة العاشرة، تحقيق: خليل منصور، دار الكتب العلمية، بيروت.

الغزي، شمس الدين ابو المعالي محمد بن عبد الرحمن بن الغزي (ت: ١٣١٥هـ/١٨٩٧م)، (١٩٩٨)، نهر الذهب في تاريخ، دار القلم، ط٢، حلب.

الفيروز آبادي، مجد الدين محمد بن يعقوب (ت: ٧٢٩هـ/١٣٢٨م)، (٢٠٠٥)، القاموس المحيط، دار الفكر، تحقيق: مكتب تحقيق التراث في مؤسسه الرسالة باشراف محمد نعيم العرقسوسي، مؤسسه الرسالة للطباعة والنشر والتوزيع، ط٨، بيروت.

القلقشندي، احمد بن علي (ت: ٨٢١هـ/١٤١٨م)، (١٩٨٧)، صبح الأعشى في صناعة الأنشاء، شرحه وعلق عليه وقابل نصوصه، محمد حسين شمس الدين، دار الكتب العلمية، القاهرة.

النووي، أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النووي (المتوفى: ٦٧٦هـ/١٢٧٧م)، (١٩٩١م)، روضة الطالبين وعمدة المفتين، تحقيق: زهير الشاويش، المكتبة الإسلامية، بيروت، ط٣، عمان.

الملخص:

يحمل هذا البحث عنوان: الشخصيات الكوردية في كتاب (دُرُّ الحَبَبِ في تاريخ أعيان حلب) للمؤرخ الحلبي، (إبن الحنبلي ت: ٩٧١هـ/١٥٦٣م)، إنها دراسة تاريخية للشخصيات الكوردية في هذا الكتاب. سجل تاريخي مميّز ورد فيه سير شخصيات كوردية، والمعلومات المتضمنة فيه تعد من أوثق المعلومات التاريخية. تتنوع السير الذاتية للشخصيات الكردية في هذا السجل، بما في ذلك؛ حياة أصحاب المناصب الإدارية والدينية والقضاة والمفتين المشهورين وكبار العلماء والفقهاء، وحياة الناس في الطبقة العامة من الموسيقيين والخياطين والتجار، وأي شخص معروف بين الناس. هذا السجل التاريخي هو المصدر الأول في تاريخ العصور الوسطى، ورد فيه إسم (بُزَيْن- بَزِينِي)، إضافة إلى إعتبارها قبيلة كوردية. الكلمات المفتاحية: در الحبيب، ابن الحنبلي، مؤرخ، حلب، الكرد.

:ABSTRACT

This research “Kurdish Personalities in the Historian Ibn-Alhanbaly’s (971 A.H/ 1563A.D) Book : “Durr Al-habab fi Tarikh Aayan Hlab” is a historical research deals with the Kurdish personalities mentioned in this book which is a unique record relating the life of the notable personalities in Aleppo City. The book is considered to be a source of original historical records. The biographies of Kurdish personalities in these records are diverse; They comprise different classes and associations ranging from the biographies of the administrative and religious posts, judges, famous Mufties, notable scientists, legislators along with biographies of common people as musicians ,tailors, merchants or any other people known for their craftsmanship. This historical record is the first source in the history of the medieval centuries that mentioned the name of (Buzain - Bzeni) as a Kurdish tribe.

Key Words: Dur Al-habab, Ibn AL-Hanbaly, Historian, Aleppo, Kurd.